

ЛЕКЦИИ
на
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.

II томъ.

10, 11, 12, 13 и 14.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София — 1927

△

ЛЕКЦИИ
на
МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ОТЪ УЧИТЕЛЯ.

1924 — 1925 г. СОФИЯ — IV ГОДИНА.

II томъ.

10, 11, 12, 13 и 14.

Издание на просвѣтния комитетъ.
София — 1927

1-ви сем. мисл: закона за първото време
т.е. неопитаността на нещата
2-ри сем. мисл: за Божественото да сме го-
тови да претърпим всичко объ-
3-та сем. мисл: да учим и много да мислим.

24 май 57г.

петък

10 - ЛЕКЦИЯ.

Божественото буталце.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху
темата: „Ролята на съзнанието“.

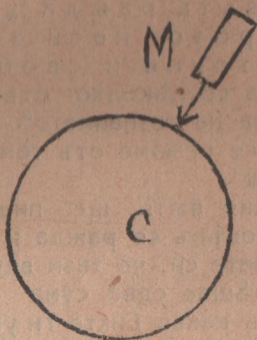
Прочете се резюме отъ темата: „Защо благо-
ухаятъ цвѣтята“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема
№ 9: „Защо човѣкъ се ражда и умира?“

Прѣдставете си, че тази вечеръ единъ благо-
дѣтель ви завѣщае една сума отъ 10 милиона
лева злато. Въ какво бихте ги употѣбили? (— Азъ
бихъ си платилъ дълговетѣ, а останалитѣ бихъ
раздалъ на други, които иматъ дългове). Всички
съгласни ли сте съ това? (— Азъ бихъ се отка-
залъ отъ тия пари). И това не е лошо. Има нѣ-
ща, отъ които ние можемъ да се отказваме, но
има нѣща, отъ които не можемъ да се отказваме.
Запримѣрь, кой отъ васъ би се отказалъ отъ то-
ва, да му подарятъ единъ добъръ животъ? Ако
бащата и майката ви дадатъ единъ отличенъ жи-
вотъ, това вече е голѣмъ капиталъ.

Сега, каква е вашата прѣдстава за живота?

Азъ не ви питамъ, какво е философското схващане за живота, но ви питамъ, какво вие мислите за живота, какво прѣдставлява той отъ ваше гледище? Вие трѣбва да си съставите една ясна прѣдстава за живота. Допуснете, че кръгътъ С, на чъртежа, прѣдставлява единъ затворъ, въ който вие сте херметически затворенъ още отъ дѣ-

тинство, безъ каквото и да е съобщение съ хората. Въ това положение вие нито виждате, нито чувате, нито помирисвате, нито чувствувате, а само съзнавате, че сте затворени. Прѣдставете си, че у васъ има единъ вжтрѣшенъ копнежъ да излѣзете вънъ отъ този затворъ, но нажждѣ, не знаете. Какъ ще разрѣшите задачата? Допуснете слѣдъ това, че извънъ този затворъ едно малко същество ви побутва чрѣзъ едно малко буталце

М, и вие почувствувате за пръв път това бу-
тане. Какво впечатление ще ви произведе първо-
то побутване? Англичанитѣ казватъ въ такива
случаи: това ще бжде юбилеенъ день за мене.
Това е най-голѣмата радостъ, която вие можете
да почувствувате въ тази черупка. То ще бжде
такава радостъ, такава скачане, каквото човѣкъ
не може да си прѣдстави. Когато човѣкъ очаква
нѣщо и го получи, това състояние ние уподобя-
ваме на пробуждане на съзнанието. Тия нѣща вие
постоянно ги изпитвате. Нѣкой път се намирате
въ такава херметически затворена черупка и чув-
ствувате отчаяние, изолирани сте отъ цѣлия свѣтъ.
И слѣдъ това чувствувате, като че нѣкой ви по-
бутва съ прѣста си само. Тогава въ съзнанието
ви влиза извѣстна свѣтлина, и вие се ободрявате.
Чрѣзъ 5 - тѣ си чувства човѣкъ е свързанъ съ
5 - тѣ различни свѣта. Прѣзъ тия чувства интели-
гентни сжщества ни побутватъ. Бутнатъ ли ни тѣ,
ние се радваме и веселимъ. Щомъ не ни побут-
натъ, ние се чувствуваме изолирани, скръбни, не-
щастни. Чувствата у човѣка сж това нѣщо, чрѣзъ
което Божествениятъ животъ, Божествената свѣт-
лина постоянно тече.

Прѣдставете си, че вие излизате навънъ отъ
този затворъ. Като излѣзете отъ него, какво ще
бжде първото ви дѣйствие? Едно американско
магаре, слѣдъ като прѣкарало 10 години въ руд-
ницата, изкарали навънъ. То излѣзло на бѣлъ
свѣтъ, започнало да се търкаля, да реве. Защо?—
Почувствувало, че на свѣтлината е по-хубаво; то

оцънило това. Вие ще кажете: какво може да оцъни това магаре, като знае само да рее и да се търкаля? Магарето казва: „Ужасенъ затворъ бѣше моятъ животъ долу въ земята!“ Питамъ: какво нѣщо е свободата? По нѣкой път и вие се смѣете на магарето, но често влизате въ такива дълбоки рудници, като него, и прѣкарвате по цѣли 20 години въ рудокопачество. Това е животътъ на „човѣка-машина“, който се отдалечилъ отъ Божествената свѣтлина. Подъ „Божественото“ азъ разбирамъ туй, що осмисля живота. Безъ Божественото, обаче, човѣкъ идва до пълно отчаяние.

Та казвамъ: въ сегашното си положение всички вие трѣбва да се стремите да имате единъ вътрѣшенъ опитъ. Самиятъ животъ безъ опитъ не върви въ права посока. Трѣбва да имате най-малко единъ, два, три и повече опити, които да бждатъ ръководеща звѣзда въ живота ви. На тѣхъ ще можете да разчитате. Такива опити всѣки отъ васъ може да има. Запримѣръ, колцина отъ васъ имате опитността, да знаете, че нѣкъдъ извънъ земята, имате единъ добъръ приятель, единъ ръководителъ, единъ ангелъ-хранителъ, или, както нѣкои го наричатъ азъ-тъ? Той е оно-ва сщество, което взима голѣмо участие въ вашия земенъ животъ. Той се интересува отъ всичко около васъ и всѣкога, въ най-голѣмитѣ мжчноти, ви идва на помощъ. Той е първиятъ и послѣденъ приятель въ живота ви. Това нѣщо мнозина отъ васъ приематъ като едно философско

твърдение, като една вѣроятностъ, но дали е абсолютна Истина, не знаете.

Вие ще кажете: ние сме още млади, не сме остарѣли, за да имаме такива опитности. Не, младитѣ виждатъ повече отколкото старитѣ. Споредъ моитѣ наблюдения, очитѣ на младитѣ виждатъ по-надалече, отколкото очитѣ на старитѣ хора. „Старъ човѣкъ“ въ окултенъ смисълъ е проявениятъ човѣкъ. Когато нѣкой мисли, че трѣбва да бжде по-възрастенъ, за да го признаятъ за по-уменъ, това е криво разсуждение. Да не мислите, че като прѣминете повече години, ще станете по-знаещъ. Който чака да стане на 33 години, за да поумнѣе, това значи да изгуби врѣме. Това е състояние на „изгубена Станка“. Не трѣбва да мислите, че слѣдъ като остарѣете, ще станете по-умни. Азъ искамъ да имате положителна философия за живота, да разсуждавате положително. Ще бждете умни още сега! Ако не, никога нѣма да бждете умни. Това зная азъ. Сега, или никога! Ако азъ се силя да докажа, че нѣкои нѣща ще станатъ за въ бждеще, тѣ сж станали вече. Ако азъ не посѣя сѣмето днесъ, какъ ще го дочекамъ да изникне утрѣ? Значи, туй, което е станало днесъ и утрѣ ще стане. Това е непрѣривностъ на нѣщата.

Та въ вашия умъ идеитѣ всѣкога трѣбва да бждатъ положителни. Когато дѣйствуватъ окултнитѣ сили, тѣ дѣйствуватъ сега, веднага, днесъ. Отложите ли за утрѣ, работата е свършена, т. е. никога нѣма да я направите. Вие може да про-

м. в.

или
земонъ
за
неопи-
ане

вѣрите този фактъ. Нѣкой пжтъ сънуватъ много хубавъ сънъ, събуждате се, искате да го запишете, но отлагате за другия день. Отложите ли, всичко е забравено вече. Сжщото нѣма да се яви втори пжтъ. Ако трѣбва, ти веднага ще станешъ и ще запишешъ съня си. Този законъ дѣйствува навсѣкждѣ въ живота. Като ти дойде една добра мисль, приеми я, не казвай: ще я изпълня, когато имамъ повече врѣме. Не, ако сега не я запишешъ, ако сега не я изпълнишъ, ти нѣма да я изпълнишъ никога, ти нѣма да я запишешъ никога. Напиши, не отлагай, защото нѣщата трѣбва да се завѣржаватъ едноврѣменно и въ тритѣ свѣта. Всѣка свещена мисль се проявява въ свѣта на мисльта, послѣ въ астралния свѣтъ и най-послѣ на физическия свѣтъ. Слѣдъ като ѝ се даде форма, тя придобива сжществуване. Тя дойде днесъ, ти казвашъ: днесъ не съмъ разположенъ, утрѣ ела! Утрѣ вече тя намира друго мѣсто. Втори пжтъ не се връща при тебъ. Законътъ дѣйствува много рѣзко, затуй трѣбва да бждете внимателни.

И тъй, настоящето е Божественото. Значи, Божественитѣ идеи дѣйствуватъ въ настоящето. Богъ ни говори въ настоящето, но Той никога не повтаря. Той говори веднѣжъ на ума, втори пжтъ на сърцето и трети пжтъ — на волята. Ти ако не си слушалъ, ако не си възприелъ, въпросътъ е свършенъ. Тази идея ти не можешъ да възприемешъ другъ день. Тя е само за днесъ. За другъ день друга идея; за трети день — трета идея и т. н. Въ края на краищата, като съберешъ

Закон
3-и
неопитан
м. 2
3-и пжтъ
вече

9

всички Божествени идеи, които си възприелъ въ единъ цикълъ на животъ отъ 50 — 60 години, отъ тѣхъ ще може да се оцѣни, какъвъ е билъ твоятъ характеръ на земята. Пита нѣкой: какъ да прогресирамъ? Казвамъ: доколко си прогресиралъ, ще познаешъ по това, колко Божествени идеи си възприелъ отъ Бога и колко отъ тѣхъ си реализиралъ. Въ това седи цѣнността на човѣшкия характеръ. Качествата на идеитѣ и броятъ имъ опрѣдѣля характера ти. Дойде ли при тебе една Божествена идея, това е единъ знаменитъ день, това е единъ великъ день, ако я възприемешъ. Нѣма по-велико нѣщо отъ това. Тази идея може да се разраснѣ дотолкова, че да направи отъ тебе една велика душа.

Днесъ всички вие страдате отъ немарливостъ и отлагане на нѣщата. Каква е разликата между немарливостъ и отлагане? Немарливиѣтъ казва: и безъ това може. Онзи, който отлага, казва: сега съмъ много заетъ, но като свърша работата си, тогава ще го направя. Не, не е така. На Божественитѣ идеи, които проникватъ въ нашата душа, трѣбва да отдадемъ всичкото си внимание, докато ги реализираме. А сега, като проникне въ вашия умъ една такава идея, вие я написвате и казвате: азъ написахъ тази идея. Вие не признавате, че тази идея е дошла отнѣкъдѣ, не признавате авторитета ѝ, а мислите, че е излѣзла отъ вашия умъ и трѣгвате да се хвалите съ нея, но не се минава една - двѣ седмици; показватъ ви, че тая идея не е израснала отъ вашия умъ. Зна-

характеръ

Души
немарливостъ
отлагане

чи, всѣкога трѣбва да различаваме Божественитѣ нѣща въ себе си и да признаваме, че сж отъ Бога. Само тогава тѣ ще бждатъ Божествени. И за тѣхъ трѣбва да имаме особено мѣсто въ душата си. Дойде ли такава идея въ ума ви, трѣбва да бждете готови да жертвувате заради нея всичко. Дойде ли до Божественото, за насъ не сжществува въпросътъ „да“ или „не“. Въпросътъ е рѣшенъ вече. Значи, за Божественото човѣкъ трѣбва всѣкога да е готовъ да жертвува живота си. Не казвамъ да го изгуби, но да го пожертвува. Защото, пожертвуванъ ли е животътъ ви за една Божествена идея, той се усилва, става поинтенсивенъ. И всички велики хора и герои както на миналото, така и днесъ, дължатъ своето геройство и величие на този принципъ именно. И тѣ нѣкога сж били затваряни херметически.

Сега всички вие се намирате въ една гжста материя и страдате. Кой отъ васъ не страда? Нѣкой не е разположенъ духомъ. Защо не е разположенъ? Ако азъ взема едни клѣщи и съ тѣхъ ви стегна ржката, ще бждете ли разположени? Ако азъ взема една игла и ви бодна съ нея, ще бждете ли разположени? Ако азъ изгоря една ваша хубава книга, която обичате, ще бждете ли разположени? Въобще, ако ви отнема нѣщо, което вие обичате и съ което сте свързани, вашето настрояние веднага ще се измѣни. Прави сте. Човѣкъ трѣбва да бжде свободенъ. Всѣки обича свободата, но и всѣки самъ трѣбва да пази свободата си.

Отговорете ми сега, защо ви навеждамъ къмъ тия мисли? Вие сега сте въ Египетъ, при Йосифа. Казвамъ ви: ще има седемъ плодородни години. Съйте и прибирайте жито! Пълнете вашитѣ житници, понеже ще дойдатъ седемъ гладни години. Та когато имате благоприятно врѣме, събирайте Божественото богатство. Утрѣ, когато дойдатъ годинитѣ на страдания и изпитания, а тѣ ще дойдатъ, трѣбва да имате единъ голѣмъ запасъ, да можете да издържите глада. Изпитанията ще дойдатъ и трѣбва да ги издържите. Като ви се говори за изпитания, нѣкои казватъ: неприятни нѣща сж тия, да бжде човѣкъ на изпитания. Не, не сж неприятни. Човѣкъ самъ даже трѣбва да се изпитва. Ами ако азъ не изпитвамъ себе си, мога ли да се позная? Ако азъ само кажа, че мога да плавамъ, но не се опитвамъ да плавамъ, това знание ли е? Ако нѣкой ми каже да направя единъ опитъ, и азъ веднага се бухна въ рѣката, мога да се удавя. Значи, въ менъ има съмнѣние, неувѣреностъ, че мога да плавамъ. Затова азъ трѣбва да направя единъ малкъ опитъ, да влѣза въ рѣката единъ, два, три, четири, петъ и повече пжти, докато най-послѣ се хвърля въ водата и прѣплавамъ рѣката. Така ще добия вѣра въ себе си. Каго прѣплавамъ веднѣжъ, два до три пжти, ще добия силна вѣра въ себе си и тогава ще мога да кажа: азъ мога да прѣплавамъ тази рѣка. Ако азъ седя до рѣката и казвамъ, че мога да я прѣплавамъ, безъ да съмъ правилъ опити, и се върна въ кжщи, къмъ кои числа спада това мое знание?

(—Къмъ въображаемитѣ числа). Нѣкой казватѣ: наистина, азъ мога да прѣплавамъ рѣката. Какъ? — Мислено само. Като дойде до опита, тия хора казватѣ: азъ потънахъ въ водата. Какъ тѣй? — Схванаха ми се краката. Не, трѣбва да си говоримъ Истината. Такъвъ неопитенъ човѣкъ трѣбва да каже: азъ прѣплавахъ тази рѣка мислено само. Въ живота всинца имате този опитъ. На мнозина се схващатъ ржцѣтъ и послѣ трѣбва да имъ помагаме. Нали сте били ученици въ училището? Нѣкой учи до трети класъ, но оставя училището, напуска го и казва: и безъ знание мога, и безъ учение мога. Можешъ безъ учение, разбира се. Другъ нѣкой казва: Господъ ми даде двѣ очи. Защо ми сж двѣтъ? И съ едно око мога. Изважда едното. Имамъ двѣ уши. Защо ми сж и двѣтъ? Отрѣже едното си ухо. Послѣ казва: имамъ два крака. Защо ми сж и двата? И съ единъ кракъ мога. Питамъ: на каква карикатура ще замяза човѣкъ съ такива разсжждения? Нѣкой казва: човѣкъ не трѣбва да бжде много набоженъ. Смѣшни сте! Набожността е качество на човѣка, тя е едно благородно чувство. Другъ казва: човѣкъ не трѣбва да бжде и уменъ. Да, може да не бжде и уменъ, но на какво ще се обърне тогава? Това, обаче, не е правиленъ начинъ на разсжждение.

И тѣй, какви изводи може да направите отъ всичко това? Туй не сж лични забѣлѣжки, но това сж принципиални нѣща, начини за разсжждение. Значи, вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ,

които сж ви пратили тукъ, искатъ да бждете духовни и религиозни; вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ искатъ да бждете умни, да бждете силни, да притежавате всички добри качества, да издържате изпититѣ си, да бждете носители на Божественитѣ идеи, да пръскате свѣтлина, да утѣшавате страждущи, бѣдни, немощни, да си състрадавате единъ другъ. И още хиляди други работи тѣ изискватъ отъ васъ. И когато вие се съгласите съ всичко това и започнете да изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие ще почувствувате една вжтрѣшна радостъ. Душата ви ще се разшири, умътъ ви сжщо. Ще забѣлѣжите, като че нѣщо таинствено става у васъ, чувствувате се като нѣкоя птичка, която се вдига нагорѣ съ крилата си. Това показва, че имате благоволенieto на тия висши приятели. Тѣ ви казватъ: вървете напредъ, и ние ще ви помагаме! Пъкъ щомъ не изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие се разклащате, разстройвате се и животътъ ви се обезсмисля. Нѣкой седи, не знае, какво да прави и казва: не зная, какво да правя.

Ще ви запитамъ, обаче: младитѣ какво трѣбва да правятъ? Наблюдавайте ги! Ако идете въ нѣкое село, ще видите, че младитѣ моми и момци играятъ на хоро. Тѣ играятъ, а единъ кавалджия или гайдарджия влиза въ срѣдата на хорото, свири имъ. Тѣ правятъ опити, търсятъ се единъ другъ. Но слѣдъ като се ожени нѣкой отъ тия млади, не ходи вече да тропа на хорото. Защо по-напредъ е ходилъ, а сега прѣстава? Казва:

това сж глупави работи. Значи, ти вече си поумнѣлъ. Питамъ: отъ глупаво нѣщо може ли да се роди умно? Кое взима най-голѣмо участие при хорото? (— Краката). Какво означаватъ въ този случай краката? Младиятъ казва: съ краката си азъ мога да направя всичко. Но слѣдъ като се ожени, казва: азъ криво съмъ разсждавалъ. Не само съ краката трѣбва да се тропа, но и съ главата трѣбва да се мисли. Това значи, че всѣка постѣпка на човѣка трѣбва да бжде разумна. Всѣко упражнение, всѣко движение, всѣко дѣйствие, каквото и да е то, трѣбва да е разумно, да е обосновано на нѣкакъвъ законъ.

И тъй, щомъ сте въ Божествения свѣтъ, ще се стремите къмъ слѣдния законъ: вие трѣбва да реализирате всичко онова, което е опрѣдѣлено отъ Бога. Всѣки трѣбва да разбира защо е дошълъ. Изпълнете програмата, която е дадена за васъ и не се бойте! Сами не си правете никаква програма. Изпълнете вашата програма, която е опрѣдѣлена отъ природата, и животътъ ви ще тече по медъ и масло. Мнозина се спиратъ прѣдъ идеята, защо сж се родили на земята. Споредъ мене, това е смѣшенъ въпросъ. Отивамъ въ училището да се уча и пигамъ, защо съмъ дошълъ. — Да уча, разбира се. Имамъ геометрия. Първиятъ пжтъ не разбирамъ нищо, вториятъ пжтъ сжщо, но третиятъ пжтъ вече започвамъ да разбирамъ. Съ какво започва учителятъ геометрията? (— Съ точката). Да, но азъ не зная нищо. Това не е срамота. Второ нѣщо: учителятъ казва, че

отъ движението на точката се образува правата линия. Правата линия пъкъ образува плоскостта; плоскостта образува куба и т. н. Този учителъ е белалия, не се спира само на точката, линията и куба, ами туря и букви а, в, с, туря и знаци плюсь и минусъ. Той дѣли, умножава, туря скоби, но всичко е само за развиване на ума. Тѣй щото, цѣлиятъ животъ се състои все отъ математически закони и задачи. Ако вие всѣки день се съсредоточавате, ще намѣрите една по-велика задача въ живота си. Значи, геометрията, и математиката сж напълно приложени въ нашия организъмъ. Химията е сжщо тѣй приложена въ живота на човѣка. Въ човѣшкия организъмъ ставатъ не само химически процеси, но тамъ има и чудна лаборатория! Човѣшкиятъ мозъкъ е такава лаборатория, каквато никждѣ въ свѣта нѣма. И всичкитѣ химикали, всячкитѣ елементи сж тамъ. Пъкъ и всички инструменти тамъ сж толкова деликатни, за всичко ги бива. Да създадатъ такава лаборатория тукъ на земята, трѣбва да похарчатъ нѣколко милиарда лева.

Тѣй щото, вие трѣбва да влизате по-често въ тази лаборатория. Да кажемъ, че имате една неприятна мисль, която искате да изпждите. Какво правите тогава? Вие махате съ ржка, мислите, че може да я изпждите. Казвате: излѣзъ, де! Тя не излиза. Не, ти ще влѣзешъ въ лабораторията, ще разгледашъ отъ каква категория е тази мисль и слѣдъ това ще я хванешъ съ щипцитѣ си. Само така тя ще се подчини и ще излѣзе навънъ.

Има известни киселини, отъ които като капнешъ върху тази мисълъ, ще я изпждишъ навънъ. Наука трѣбва тукъ! А ти махашъ съ ржка, казвашъ: не искамъ да мисля за тебъ. Въпросътъ не е тамъ, дали ще мислишъ, или не. Ще мислишъ, но положително, правилно ще мислишъ. Ще кажешъ: дойде ми на умъ една неприятна мисълъ, но лесно ще се справя съ нея. Какъ? — Ще влѣза въ своята лаборатория, въ еди-кое си шкафче имамъ една киселина, ще взема отъ нея, ще капна върху мисълта, ще отворя вратата и ще ѝ кажа: излѣзъ навънъ! Слѣдъ това ще запиша точно деня и часа, когато тази мисълъ е излѣзла. Та ще учите, ще мислите. Вие още не сте започнали да мислите. Вие отъ немислене дойдохте до това положение. Казватъ за нѣкого, че полудѣлъ отъ много мислене. Не, хората полудяватъ отъ малко мислене. Отъ много мислене човѣкъ никога не полудява. И отъ много учене човѣкъ никога не се съсипва. Нѣма такъвъ примѣръ въ историята. Отъ малко учене, обаче, отъ невѣжество много хора сж полудявали. Онзи, който е ученъ, той знае закона, не го е страхъ, той има условия по всѣкакъвъ начинъ да избегне мъжнотиитѣ. Невѣжиятъ човѣкъ, като не знае по кой пѣтъ да мине, уплашва се и умътъ му се взима.

Та сега на всинца ви трѣбва силенъ и крѣпкъ духъ, че като влѣзе една свѣтла Божествена идея въ ума ви и се отправи къмъ васъ, както буталцето (М), да я приемете. Не отлагайте, приемете я веднага. Приемете всички свещени идеи,

които проникватъ въ васъ. Бждете всѣкога трѣз-
ви, да ги използвате. И тогава, учението, което
сега придобивате, ще можете да го реализирате.
За всинца ви е потрѣбно и материалното учение.

Сега всички ще се стремите да развиете
духъ нв будностъ, да имате бодъръ и веселъ духъ.
Всички трѣбва да бждете вжтрѣшно бодри и ве-
сели, да побѣждавате мжнотиитѣ, които ви до-
хождатъ. Корабътъ, който върви въ океана, не
трѣбва да се плаши отъ вълнитѣ, които идатъ
отлѣво и отдѣсно. Той трѣбва само да гледа
къмъ своята посока и да върви напредъ. Всѣки
човѣкъ трѣбва да прилича на единъ хубавъ ко-
рабъ, който отива по пжтя на своето прѣдназ-
начение, безъ да обръща внимание на вълнитѣ,
отъ какъвъ характеръ сж тѣ.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

10 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя, на 13.XII. 1924 год.

21 май

11 - ЛЕКЦИЯ.

Законъ за внушение и законъ за равновѣсие.

„Любовта ражда доброто!“
— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Прѣд-
назначението на гръбначния стълбъ“.

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема № 10:
„Произходъ на съзнателнитѣ и подсъзнателнитѣ
движения у човѣка“. Ще опишете движенията у
човѣка.

Какъ пази човѣкъ своето физическо равно-
вѣсие? Запримѣрь, главата на човѣка е тежка.
Какъ седи тя на раменетѣ му? Спокойно ли седи
човѣшката глава, или постоянно се движи? (—Дви-
жи се). Въ какво направление се движи тя? У
човѣка има двѣ течения. Забѣлѣзали ли сте, ко-
гато пжтувате по планинитѣ, когато правите екс-
курзии, или вървите по пжтя, щомъ вниманието
ви се отвлѣче, значи въ ума ви се раждатъ двѣ
противоположни мисли, и вие веднага падате
или на лицето си, или налѣво, или надѣсно. За-

що падате? Вие трѣбва да правите тия наблюде-
ния. Причината за вашето падане се крие въ под-
съзнанието ви. Напримѣръ, ходите съ нѣкого и
питате: защо животътъ на еди - кой си господинъ
е тъй нередовенъ? Като запитате това, падате на
едната или на другата страна. Туй падане е свър-
зано съ човѣка, на когото въ случая оцѣнявате
характера. Защо еди - кой си човѣкъ води нере-
довенъ животъ, това нѣщо отъ чисто наслѣдстве-
но гледище е ясно. Да допуснемъ, че вие се раж-
дате като членъ въ фамилията АВС. Какъ дѣй-
ствува закона за наслѣдствеността по отноше-
ние на вашия животъ? Да кажемъ, че вашиятъ
дѣдо е А. Нѣкога той се е разгнѣвилъ и намис-
лилъ да удари нѣкой човѣкъ по пжтя и да му
пукне главата. Той само е проектиралъ тази ми-
сълъ, но не я реализиралъ. Защо? — Случило се,
че се разболѣлъ и умрѣлъ. Тази негова мисълъ
само се е отложила, но е останала въ неговото
подсъзнание. Дѣдо ви има синъ, който се оженва
и нему се ражда синъ, да кажемъ В. Този синъ ще
изпълни желанието на дѣдо си по внушение. Той
ще срещне на пжтя онзи човѣкъ, когото дѣдото
искалъ да бие, и ще му пукне главата. Така у васъ
се ражда по нѣкой пжтъ желание да биете нѣ-
кого. Вие стѣ забѣлѣзали, какъ нѣкои дѣца, като
играятъ на пжтя, взиматъ единъ камъкъ и удрятъ
съ него нѣкой старецъ. Защо? — Това сж вън-
шни мисли, отъ миналото, на които тѣ се пода-
ватъ.

Сега азъ ви навеждамъ на този великъ законъ.

за да разбирате нѣщата, да знаете, защо ставатъ по единъ, или по другъ начинъ. Вие мислите, че е безразлично, какво мисли човѣкъ. Не, не е безразлично. Вие или вашето поколѣние ще извърши известно дѣйствиe, което се е зародило въ ума на нѣкой вашъ дѣдо или прадѣдо. Ето защо, вие трѣбва да търсите причинитѣ за всички ваши постѣпки. Тогава какво математическо отношение ще има между А и В? — Причината за дадена постѣпка е А, а въ В се изразява идеята. Тѣй щото, много ваши състояния се дължатъ на миналото. Запримѣрь, вие сте неразположени духомъ и по нѣкой пѣтъ ви иде на умъ да извършите нѣкоя лоша постѣпка. Тази мисль, или това желание е вложено отъ нѣкой вашъ дѣдо или прадѣдо, може-би прѣди 100, прѣди 200 или прѣди 300 години, а вие сте изразителъ на тази негова мисль. Слѣдователно, за да не бждете изразителъ на такива стари идеи, вие ще имъ противопоставяте контра-идеи. Какъ? — Ще се върнете назадъ до А. Въ този случай С е само резултатъ, но не и причина. Ако синътъ на А е билъ добъръ човѣкъ, ще апелирате къмъ него. Значи, отъ него ще почерпите сила, за да регулирате мисльта, прѣдадена ви отъ А.

Ще ви изясня мисльта си. Да допуснемъ, че имате единъ канапъ или една връвь, или едно вжже. Вие хващате само единия край, а другиятъ край хващатъ други двама души. Туй вжже е завъртяно около ржцѣтъ ви, и вие не сте свободни. Тѣ теглятъ, и вие теглите. Внушението

отъ тѣхна страна е по-силно, затова тѣ ви завличатъ. Какво трѣбва да стане, за да не ви завлѣкатъ? — Трѣбва да дойде другъ нѣкой да хване вжжето при васъ, за да се балансиратъ двѣтѣ сили. Затуй трѣбва да учите закона на равновѣсието.

Не трѣбва да се самообѣлщавате, че всичко може да направите самъ. Въ дадения случай човѣкътъ самъ е слабъ. На физическия свѣтъ трима души могатъ да биятъ едного, но и единъ може да бие трима, па даже и 10 души, но за послѣдното се изисква голѣма сръчностъ. Отъ цѣлата история азъ помня само единъ такъвъ случай. Той е слѣдниятъ: единъ американски проповѣдникъ набива 10 души. Какъ? — Цѣла тайфа пияни влизатъ въ молитвеното събрание на този проповѣдникъ, искатъ да развалятъ събранието. Той слиза отъ амвона, набива ги хубаво, вързва ги и ги оставя долу прѣдъ амвона, качва се отново и си довършва проповѣдъта. Накрая на проповѣдъта, главатарътъ на бандата се обръща къмъ Бога. Въ такъвъ случай трѣбва да имате присѣтствие на духа. У васъ, младитѣ, често липсва присѣтствие на духа.

Когато сте въ класъ, тогава сте много сръчни, но когато сте сами, тогава трѣбва да се опитате. Обаче, законътъ на внушението работи единично.

Та най-първо трѣбва да различавате всички потици, които работятъ върху васъ. Затова ще правите наблюдения. Има мисли, които дѣйствуватъ върху задната частъ на главата ви. Вие трѣбва да се освободите отъ тѣхъ. Нѣкои мисли дѣйствуватъ по наслѣдство върху стомаха ви, и вие

слушате нѣщо постоянно да ви казва: хлѣбъ, ядене! Вие се подавате на това внушение и постоянно мислите за ядене. Не, не е време сега за ядене. Тази мисль иде отдолу, тя е наслѣдствена. Други мисли идатъ чрѣзъ внушение отъ подъ лъжичката. Тѣ сж по-благорсдни внушения. Трети мисли идатъ отъ прѣдната частъ на главата. Тѣ не сж опасни. По нѣкой пжть идатъ внушения отъ слѣпитѣ очи. Тогава ще почувствувате силно притискане на главата. Сега именно трѣбва да знаете да трансформирате вашитѣ енергии и да ги прѣкарете нагорѣ къмъ прѣдната частъ на главата си, къмъ разумната частъ на мозъка.

Най-главното въ живота за всинца ви е да имате единъ идеалъ. Всички трѣбва да сте свързани съ нѣкой човѣкъ, който седи по-горѣ отъ васъ, който има мораленъ стабилитетъ. Азъ наричамъ този човѣкъ „човѣкъ съ мораленъ устой“. Този човѣкъ може да бжде нѣкой вашъ добъръ дѣдо, тукъ, или въ Америка, да е живъ, или да е заминалъ. И когато се намѣрите въ нѣкое противорѣчие, веднага си спомнете за него, защото приятелтъ е необходимъ тѣкмо въ такъвъ случай. Приятелитѣ сж нужни. Ето защо, сега ще се заемете да изслѣдвате тия енергии. Като ги изслѣдвате, да не започнете да мислите само за тѣхъ, защото има друга опасностъ, човѣкъ може да си самовнуши. Самовнушението може да дойде отвънъ, чрѣзъ различни впечатления. Запримѣрь, вървите по пжтя и виждате нѣкой човѣкъ падналъ и си счупилъ крака. Това прави силно

впечатление не вашето подсъзнание. Следъ една година може да се яви у васъ сжщата болка на крака, безъ да знаете коя е причината. Има много болести, които нѣматъ никаква органическа причина, а усѣщате болка. Послѣ, може да сте забѣлѣзали друго нѣщо: вървите по софийскитѣ улици, които сж пълни съ разни мисли и ги възприемате нѣкой пжтъ, затова не ви се иска да минете направо прѣзъ нѣкоя улица, по която имате работа, а обикаляте. Защо? Като чувствителенъ човѣкъ, вие усѣщате, че влиянията тамъ не сж приятни и не искате да минете по тази улица. Но човѣкъ не трѣбва да се подава на влияния отъ улицитѣ. Въ такъвъ случай, ако сте слаби, минете прѣзъ друга улица. Причината за лошитѣ влияния по улицитѣ сж лошитѣ мисли на нѣкой човѣкъ, който е миналъ прѣди васъ. Ако вие не сте достатъчно концентриранъ, тия лоши мисли ще намѣрятъ мѣсто въ васъ.

Тази сутринъ видѣхъ едно лице, при това свещеникъ, което тѣй много се огрубило, че нищо свещеническо не е останало у него. Отъ какво се е толкова много огрубило? — Външнитѣ влияния сж му подѣйствували. И на васъ прѣдстои да се борите съ редъ противоположни сили въ свѣта, но трѣбва да бждете разумни, т. е. трѣбва да разбирате закона на внушението. Този законъ изисква чистота на мисълта. Всѣкога трѣбва да имате чиста и ясна мисълъ. Никакво раздвояване на ума! Раздвояването ще дойде, но не го допускайте да взе-

ме мѣсто у васъ. Въ момента, въ който допуснете раздвояването, ще изгубите своето равновѣсие. Питамъ: какъ минаватъ акробатитѣ по тънки вѣжета? — Тѣ иматъ присѣствие на духа. Авиатори, които се качватъ на 3, 4, 5, 7, 8 клм. нагорѣ въ въздуха, сжщо иматъ присѣствие на духа. Прѣдставете си, че единъ страхливъ човѣкъ се качи на аеропланъ. Какво ще стане съ него? — Ще изгуби присѣствие на духа и може да падне. У всички истински авиатори центърътъ на страха е слабо развитъ. Страхливъ човѣкъ авиаторъ не става. Авиаторитѣ сж смѣли. Нѣкои хора трѣбва да употребяватъ голѣми усилия, да се борятъ противъ страха. Запримѣрь, нѣкога вие изпитвате страхъ, но употребявате волята си, за да покажете, че не ви е страхъ. Нѣкой пжтъ ви е страхъ, а се прѣструвате, че не ви е страхъ. Не, вие трѣбва да бждете естествени, да покажете, че ви е страхъ, нищо повече. Обаче, като хора, вие не трѣбва да давате мѣсто на страха. Въ животинското царство, у по-низшитѣ животни, страхътъ си има мѣсто, но за човѣка, който е тръгналъ въ Божествения пжтъ, страхътъ често ще бжде спънка. Отъ какво произтича колебанието у човѣка? — Пакъ отъ страха.

И тъй, вие трѣбва да ликвидирате съ всички наслѣдствени прояви и мисли, които се зараждатъ въ ума ви. Най-малко 50 % отъ тѣзи прояви сж наслѣдствени и по закона на внушението вие може да ги изхвърлите. Какъ? Запримѣрь, нѣкой день нѣмате разположение на духа и каз-

→ споделямъ за справяне с
лошите, наслѣдствени мисли.

сигурно

сигурно

и
затъ
наследствени
и
и затъ
за вие

вате: не ми се учи днесъ. Седни и учи! Настроението ще дойде. Седни прѣдъ масата си — нищо повече! Че не ти се учи, това е внушение, законъ на повторение. Ти си отлагалъ много пѣти и днесъ казвашъ: нѣмамъ настроение да уча. Не, ще седнешъ да учишъ, безъ да чакашъ настроения! Срѣщу това внушение и вие употребете едно ваше внушение. Да кажемъ, че нѣмате разположение да отидете нѣкъдѣ. Какво трѣбва да направите? Повтаряйте цѣлъ часъ наредъ: ще отида, ще отида. . . Като повтаряте тѣзи думи цѣлъ часъ наредъ, най-послѣ ще отидете на това мѣсто. Послѣ, направете другъ опитъ. Имате силно желание да отидете нѣкъдѣ, но това отиване нѣма да ви ползува никакъ. Кажете си тогава: нѣма да отида, нѣма да отида. . . И ще видите, че нѣма да отидете. Слѣдъ като повтаряте една дума нѣколко пѣти, ще имате резултатъ. Колко пѣти трѣбва да се повтори една дума? — Има известни числа: 100, 200, 300 и повече пѣти. Това повтаряне прѣдставлява единъ цикълъ около васъ и съ това се образува една сила, която дава потикъ да бѣде движението ви за или противъ, т. е. или въ положителенъ или въ отрицателенъ смисълъ, което е за ваше добро.

Азъ казвамъ: природата има два метода, съ които си служи. Когато тя дѣйствува съ своитѣ положителни сили, всѣкога произвежда въ насъ негативни състояния; когато пъкъ дѣйствува съ своитѣ негативни сили, тя всѣкога произвежда въ насъ положителни състояния. Туй трѣбва да знае-

те. Едно негативно състояние у васъ се дължи на положителнитѣ влияния отъ дѣйствиата на природата. И обратно, когато природата дѣйствува съ своитѣ негативни сили, у човѣка се произвеждатъ положителни състояния. Какъ ще примирите минуса съ минуса и плюса съ плюса? Човѣкътъ и природата могатъ ли да се примирятъ? Когато природата работи, човѣкътъ ще възприема, той ще плаща. Когато природата стои негативна, тогава тя ще плаща. Човѣкътъ и природата ще си въздѣйствуватъ взаимнообразно. Всѣкога, обаче, трѣбва да знаете, че когато дойде едно негативно състояние у васъ, природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили, които сж разумни. Това ни най-малко не е признакъ, че вие сте извънъ законитѣ на природата. Тѣй че, когато не сте разположени, трѣбва да знаете факта, че природата дѣйствува върху васъ съ своитѣ положителни сили. Това е за добро. И когато вие сте въ най-добро разположение на духа си, трѣбва да знаете, че природата тогава работи съ своитѣ негативни сили. Трѣбва да знаете, че и въ единия и въ другия случай, това е за ваше добро.

И тѣй, имаме четири случая на движение на енергиитѣ. При първия случай природата е положителна, човѣкътъ отрицателенъ. При втория случай обратно. При третия случай и човѣкътъ, и природата сж отрицателни. При четвъртия случай и човѣкътъ, и природата сж положителни. Значи, при третия и четвъртия случай енергиитѣ трѣбва да се кръстосатъ. И дѣйствително така е: енер-

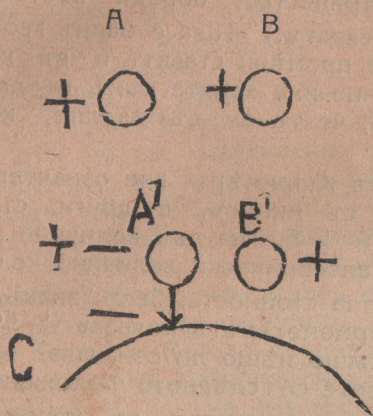
гиитѣ отъ лѣвото полушарие отиватѣ въ дѣсното и обратно. Изобщо, казва се, че лѣвата страна у човѣка е отрицателна, а дѣсната е положителна. Но често става смѣна на тия сили. Запримѣръ, лѣвата ржка, въ която дѣйствуватъ отрицателнитѣ сили, въ горната си часть е положителна, а въ долната, въ вжтрѣшната си часть, дланѣта, е отрицателна. Дѣсната ржка пѣкъ, която е положителна по отношение на лѣвата, въ горната си часть е положителна, а въ долната часть — отрицателна. И тогава имате слѣднитѣ знаци за двѣтѣ ржцѣ: $л = +$; $д = -$. Знаете ли какъ се съ-

— — + +

единяватъ знацитѣ? Става пакъ сжщото прѣкрѣстосване. Отрицателната часть на ржката е всѣкога гладка, по нея не растатъ никакви косми, а на положителната часть на ржката има косми. Двѣтѣ устни сж отрицателни, но горната часть на устата е положителна — тамъ се образуватъ мустацитѣ. Въ такъвъ случай, горната часть на устата е положителна, а долната отрицателна.

Когато дѣйствува закона на внушението може да се случи слѣдното нѣщо: природата дѣйствува съ своитѣ положителни сили върху васъ, но и вие искате да бждете положителни. Тогава вие влизате въ стѣлкновение съ нея и се образува триене, вслѣдствие на което се явяватъ мозъчни сътресения, и хората полудяватъ. Всѣки, който се бори съ природата, полудява. И всѣки, който се бори съ Бога, полудява — нищо повече! Значи, природата не обича да се борятъ съ нея. Ти

ще отстъпишъ прѣдъ нея, но не отъ страхъ, само ще използвашъ силитѣ ѝ. Когато тя работи, ти ще почивашъ; когато тя прѣстане да работи, ти ще започнешъ да работишъ. Слѣдователно, ние и природата не трѣбва да бждемъ два положителни знака. Плюсъ и плюсъ какво даватъ? (Отблъскватъ се). Какво означава отблъскването? Въ какво направление отиватъ силитѣ тогава?

Да допуснемъ, че имате двѣ топки А и В. И двѣтѣ сж положителни. Най-първо между тѣхъ ще се яви желание да се приближатъ (A^1, B^1), но послѣ пакъ се отблъскватъ. Отново се приближаватъ и послѣ пакъ се отблъскватъ. Какъ ще обясните това явление? (— Електричеството става разнородно. Щомъ се приближатъ двѣтѣ

топки, едното електричество се неутрализира, и топките се отблъскват и т. н.) Въ първия случай и при двѣтъ топки имате знака плюсь (A, B). Въ втория случай имате минусъ и плюсь ($A^1 B^1$), топките се привличатъ. Послѣ пакъ се отблъскватъ. Кждѣ отива отрицателното електричество? (— Отрицателното електричество отива въ земята — C . И на мѣстото му се явява пакъ положително електричество, поради което топките пакъ се отблъскватъ.) Това е единъ геологиченъ законъ. Такива промѣни ставатъ и въ клѣтките. Какво отношение има земята къмъ тия двѣ топки? Ние допускаме, че тѣ сж съзнателни, живи същества.

Въ живота, запримѣръ, вие означавате извѣстни величини съ минусъ, а други съ плюсь. Вземете — 5 и $+ 5$. Тия двѣ величини равни ли сж? (— Като алгебрически величини не сж равни, но по абсолютна стойность, безъ знакъ, тѣ сж равни. Ако термометърътъ показва $+ 5^\circ$ или -5° , това едно и сжщо нѣщо ли означава? — Не. Защо? Прѣдставете си слѣдното положение: имате жена ($ж$), която е негативна въ природата (минусъ), и мъжъ ($м$), който е положителенъ въ природата (плюсь). Обаче тази жена бие мъжа си и физически, и по умъ. Какъ ще си обясните това нѣщо? Дѣйствително, туй е вѣрно, но относително вѣрно. Тия разсждения сега сж извънъ науката. Нека тѣ не бъркатъ на вашата наука. Вие трѣбва да ги държите отвънъ. Тѣ сж посторо-

ненъ капиталъ, а вие трѣбва да държите вашия капиталъ, който имате.

Какъ бихте означили настроението, положително ли е то, или отрицателно? Кой е създалъ настроението, мъжетъ или женитъ? (— Женитъ). Подъ думата „жена“ вие ще разбирате живота. Кой е създалъ негативнитъ сили, животътъ или умътъ? Подъ думата „мжжъ“ ние винаги ще означаваме ума въ неговата цѣлокупность, а подъ думата „жена“ ще разбираме живота въ неговата цѣлокупность. Животътъ и жената сж близки. Жената и мъжътъ се различаватъ само по едно качество. Жената, въобще, е символъ на животъ, тъй щото, тя не засѣга формата на сегашнитъ жени. Отъ кого или отъ що сж създадени положителнитъ сили? Запримѣръ, на какво се дължи смѣлостта? На човѣшкия умъ ли се дължи? — Не, тя не се дължи на ума. Думата „интенсивность“ на какво се дължи, на ума, или на сърцето? (— На сърцето). Прагете наблюдения. Щомъ мислите и въ васъ има извѣстно безпокойство, то винаги се дължи на сърцето. Когато сърцето ржководи, въ мислитъ винаги има безпокойство. Когато умътъ работи, тогава въ човѣка има чистота, той е тихъ, спокоенъ и невъзмутимъ. Всичко това повдига човѣка.

Та ще знаете: когато умътъ работи самъ, човѣкъ всѣкога е тихъ, а когато сърцето ржководи, човѣкъ всѣкога се намира въ едно трѣвожно състояние. Той ту едно рѣшава, ту друго рѣшава: едно прѣдприеме днесъ, утрѣ го смѣни.

дум

сърце
безпокойство
и
мисъл
сърцето
невъзмутим

Той все прави нѣщо и все го недоправя. Казва: еди - колко си книги ще прочета, туй ще направя, онуй ще направя. Въ края на краищата, обаче, нищо не направя. Всѣки день смѣнява хиляди желанія, докато най-послѣ, ако го попитатъ, защо не изпълни всичко това, казва, че нѣмалъ условия. Азъ наричамъ сърцето дѣте, което знае само да яде. Ако майка му е сготвила нѣщо, то изяжда всичко. Не е ли приготвила нѣщо, цѣлиятъ день ще има само плачъ и хленчене. Англичанитѣ наричатъ сърцето „мѣсто на постоянно безпокойство“. Когато дойдатъ такива състояния, ще ги познавате, тѣ сж състояния на сърцето. Тѣ сж дѣтински, своенравни състояния. Отъ нищо и никакви нѣща, които не струватъ ни петъ пари, ти си въ състояние да вдигнешъ цѣлъ скандалъ. Това сж дѣтински работи.

Та всички трѣбва да се владате, т. е. да не се подавате на такъвъ дѣтински устремъ. Вие ще употребите за сърцето си онзи примѣръ за циганката, на която дѣтето се разболѣло, та казвало на майка си: „Мамо, геврече искамъ!“ — Ще купимъ, мамо, ще купимъ!“ „Халвица, мамо!“ — „Ще купимъ, мамо, ще купимъ!“ Смокини, орѣхи, ябълки — всичко искало то, и тя все му казвала: „Ще купимъ, мамо, ще купимъ!“ Най-послѣ то умрѣло, и циганката казала: „Е мамо, поне отъ всичко си хапна!“ Като дойде едно такова фалшиво желание въ сърцето ви, кажете: ще бжде, ще бжде! — и тамъ го оставете. И като умре вашето циганче, това показва, че вашето по-низше състояние се

е трансформирало въ по-висше. Тогава ще си кажете: дѣйствително, всичко постигнахъ. Това значи, че си постигналъ да трансформирашъ своитѣ желания. Смъртъта означава трансформиране на едно състояние въ друго, минаване отъ единъ образъ въ другъ. Въ този случай смъртъта не е страшно нѣщо. Тя не е ограничение. Тѣй трѣбва да схващате нѣщата. Разбирате ли ги така, ще бъдете близо до Истината. Щомъ ви дойдатъ нѣкои неприятности, вие ще се спрете и ще си кажете тихичко: ще бжде, ще бжде! и ще си отминете. Не се противопоставяйте на вашитѣ желания! Голѣма погрѣшка е да се противопоставяте на желанията си. Никога не влизайте въ борба съ себе си. Ще ви дамъ слѣдното правило: Не се бори съ себе си! Какво ще постигнете, ако се борите съ себе си? Изслушай себе си, добрѣ разсждавай и извади поука, но не се бори. Запримѣръ, нѣкой казва: нѣма да направя това нѣщо. Не, не се бори съ себе си! Изслушай спокойно, не разрѣшавай въпроса прѣдварително. Това желание не е твое. Двама души се разговарятъ нѣкъждѣ, а азъ ги слушамъ, мисля си, че това нѣщо е за менъ, но си казвамъ: нѣма да участвувамъ въ тѣхния разговоръ. Прѣди всичко това не се отнася до менъ. Азъ само ще ги изслушамъ. Тѣ може да искатъ да отидатъ на разходка, това не ме засѣга. А ние се вплитаме въ чуждитѣ работи и казваме: това се отнася до менъ, азъ нѣма да го направя, или пъкъ онова ще направя и т. н. Нито едното ще направишъ, нито

другото. Първото нѣщо: не се борете съ себе си! Щомъ видишъ една погрѣшка, вземи я, поглади я, потупай я, кажи ѝ: ти си много разумна, ще бждешъ тѣй добра, да не ми правишъ много пакости. Поговори ѝ мѣничко, тя разбира. Колцина отъ васъ, които сж рѣшавали, че това нѣма да направятъ, или онова нѣма да направятъ, сж успѣли въ туй отношение? Правили ли сте опити? Нѣкой иска да изкорени единъ лошъ навикъ отъ себе си. Отдѣ ще го изкорени? Този навикъ почти нѣма реално съществуване, той е само една илюзия на вашия умъ. И онзи, който иска да корени своитѣ навици, азъ го уподобявамъ на човѣкъ, на когото лицето е очернено. Той почва да се оглежда въ огледалото и казва: очисти се, де! Ще се очисти ли нѣкога? — Никога. И вие сега се оглеждате въ едно такова огледало. Огледалото никога нѣма да очисти черното ви лице. Ако се оглеждате само, вие по никой начинъ не можете да го очистите. Тогава какво правите? Разсърдвате се и хвърляте огледалото на земята. Ще се очисти ли черното ви лице сега? Мислите ли, че вашитѣ петна ще се махнатъ, ако счупите огледалото? Може би туй дегизиране, въ дадения случай е потрѣбно за васъ. Да допуснемъ, че нѣкой ви гони. Дойде другъ при васъ и ви нацапва хубаво. Като сте така очернени, нѣма да ви познаятъ. Нѣма ли да се зарадвате въ този случай, че сте черни? Туй дегизиране въ случая е на мѣстото си. Защо ще снимашъ маската отъ лицето си? Туй е по отношение на ония неприятни състояния,

които вие, може би, ще опитате. Не считайте, че тѣ сж нещастия за васъ. Като станете сутринъ и изпитвате едно неприятно състояние, спрете се, погледнете на природата и знайте, че въ слѣдния моментъ вашето състояние ще се смѣни на добро. Такъвъ е законътъ.

закон

И тѣй, като станете сутринъ, ще си кажете слѣдното: азъ нѣма да се боря съ себе си, но ще бжда въ хармония съ себе си. Азъ нѣма да бжда въ противорѣчии съ природата, но ще бжда въ хармония съ природата. Азъ нѣма да бжда въ противорѣчии съ Бога, но ще бжда въ хармония съ Бога. Произнесете тѣзи думи и ще видите, че вашето състояние веднага ще се измѣни. Произнеси тихичко въ себе си тия думи 2 — 3 пѣти. Само така човѣкъ може да създаде въ себе си великъ характеръ. Само така ще разберете, колко красива е природата сама по себе си.

фигури.

характер

Въ всѣки даденъ моментъ вие имате работа съ интелигентни сжщества около васъ, които сж минали вашия пѣтъ и го познаватъ много добръ. И тѣ сж готови да ви услужатъ тѣй, както нѣкой виденъ професоръ помага на своитѣ студенти въ лабораторията си. Правете опити и работете! Ако опитътъ ви не излѣзе сполучливъ, помолете професора си, да ви покаже, какъ се прави този опитъ. Той ще започне да работи съ васъ и ще ви даде всички наставления, които ви сж необходими. Той ще ръководи опита, а вие ще рабо-

тите. Следователно, когато вие се намърите въ противорѣчие съ живота, ще повикате на помощ едно отъ тия разумни същества, които сж ваши приятели, но ще ги слушате. Ще бждете много внимателни при опита, който правите. Този опитъ става въ васъ. Вие сте една лаборатория, а вашитѣ мисли и желанія сж елементитѣ въ нея. Като постѣпвате така, ще видите, че животътъ е приятенъ. Затрудните ли се, ще повикате професора и съ всичкото смирение ще внимавате, ще го слушате и ще отбѣлѣзвате всичко, което той прави. Ще отбѣлѣзвате въ книжката си, кое шишенце на кое мѣсто се намира. Трѣбва да бждете внимателни къмъ себе си! При това, ще приложите и вашата вжтрѣшна опитностъ. Тя ще даде стабилностъ на характера ви. Туй ще създаде онази вжтрѣшна чистота, която е потрѣбна за развитието на ума ви. Защото има нѣща, които се разбиратъ само при една вжтрѣшна чистота на съзнанието. Ако искате да развиете ума си, непременно трѣбва да имате чистота. Какво се подразбира подъ думата „чистота“? — Чистота въ кръвта, чистота въ всички сили, които дѣйствуватъ въ васъ. Значи, всички сили въ васъ трѣбва да бждатъ първични, а не смѣсени. Съ тѣхъ трѣбва да работите сега. И тия сили хората изразяватъ съ думитѣ „да се обичаме, да бждемъ разумни“ и т. н. Всички тия термини трѣбва да се прѣведатъ на единъ строго наученъ езикъ. Като казвамъ „наученъ езикъ“, не подразбирамъ науката, защото днесъ тя не може да ни даде потикъ, но казвамъ, че тия нѣща трѣ-

р. 12
средство
за
развиване
ума

Ова да се направят достъпни за единъ положителенъ животъ, отъ който да добиете увѣреностъ въ вашия вжтрѣшенъ животъ, да знаете, че има единъ великъ законъ, съ който може да се работи.

Сега ще работите съ закона на внушението въ себе си. Ще казвате: ще ида, ще ида, ще ида; ще се моля, ще се моля, ще се моля и т. н. Взимайте редъ силни думи и ги повтаряйте много пжти. Ето какво ще направите прѣзъ слѣдната седмица: ще си изберете една дума за понедеѣлникъ. Каква дума ще бжде тя? Понедеѣлникъ е день на мѣсечината. Въ вторникъ ще вземете друга дума. Въ срѣда — трета; въ четвъртъкъ — четвърта; въ петъкъ — пета; въ събота — шеста и въ недѣля ще свършите. Ще повтаряте много пжти тия думи, които вие сами ще си изберете. Азъ искамъ да видя, какви думи ще изберете. Ще започнете упражнението отъ сутринъта. Избраната отъ васъ дума ще я произнасяте сутринъ 100 пжти, на обѣдъ 100 пжти и вечеръ 100 пжти. Вие още не сте започнали съ закона на внушението. Какъ ще си изберете думата? Ето какъ: ще се спрете въ себе си тихо и спокойно, безъ колебание, и, като се успокоите, въ съзнанието ви ще изпжкне една дума. Тази дума е за васъ. Тя ще ви се понрави. Запримѣръ, ако азъ правя упражнението, въ понедеѣлникъ ще повтарямъ думата: „ще чиста“. На пръсти ще броите 100 пжти. Природата обича точността. Тя не си играе. И ако ти не произнесешъ думата точно 100 пжти, а само 99 пжти, тя ще те хване за ухото. Ще брои-

Зам. за
внуш.

уип.

те точно 100 пжти. Всички нѣма да изберете думата „чистя“, но ще изберете други нѣкои думи, напримѣръ, „ще нареждамъ“, „ще пълня“, „ще изпразвамъ“, „ще мия“. По-добръ е да употребяватѣ нѣкакъвъ глаголъ. Въ вторникъ ще употребите думитѣ „ще воювамъ“, „ще изправямъ“ и т. н. Може ли думата „ще уча“? — Въ вторникъ не се учи. Ученицитѣ много добръ знаятъ тази философия. Впрочемъ, прѣзъ всѣки день има опрѣдѣлени нѣколко часа за учене. За вторникъ подхождатъ думитѣ „ще побѣждавамъ“, „ще прѣвъзмогавамъ“, „ще напредвамъ“, „ще ставамъ“ и др. За срѣда подхожда думата „ще уча“ и други подобни. Всѣки самъ ще си избере думитѣ. Тѣзи думи трѣбва да сж силни въ съзнанието ви. Ще си ги поясните и ще ги запишете въ едно тевтерче. Значи, всѣка дума ще произнасяте по 300 пжти. Седемъ деня по 300 пжти, правятъ 2100 пжти.

Това сж малки опити, които, ако изпълнявате добръ, ще имате добъръ резултатъ. Тѣ сж подготовка за голѣмата работа, която ви прѣдстои за въ бждеще.

„Любовьта ражда доброто!

—Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

11 - лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 20/XII 1924 год.

7 юни 572.

12 ЛЕКЦИЯ.

Направление на енергиитъ.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочетоха се резюмета отъ темитѣ: „Ролята на свърхсъзнанието“ и „Прѣдзначението на грѣбначния стълбъ.“

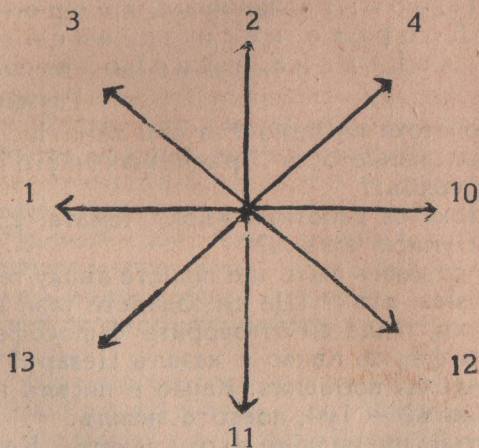
Четоха се работитѣ върху темата: „Защо се ражда и умира човѣкъ?“

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №11: „Какво зная азъ“? Ще си зададете този въпросъ на себе си, и ще си отговорите философски, въ прикрита форма. Какво е казалъ Цезаръ? — Дойдохъ, видѣхъ, побѣдихъ. Какво е писалъ на римския Сенатъ? — Туй, което е знаялъ.

И тъй, ще мислите върху темата, „Какво зная азъ“ и ще пишете само същественото отъ това, което знаете. Нѣма да пишете върху това, какво сте учили, или какво сж ви казали, или какво сте запомнили, но само това, което вие знаете. Темата е дадена въ най-добрата си форма.

Слѣдъ тази тема ще пишете върху тема №12: „Тритѣ стълба на знанието“.

Между написаните числа на чертежа има ли някакво сходство, или някакво съотношение? Числото 1 на кое друго число съответствува? (— На числото 10). Числото 2 на кое число съответствува? (— На числото 11). Числото 3 на кое съответствува? (— На числото 12). Ами числото 4 на кое съответствува? (— На числото 13). Да до-

пуснемъ сега, че ви се дава изборъ, да си изберете едно отъ тия числа, кое число ще си изберете всѣки отъ васъ? Изборътъ е свободенъ, но едно нѣщо трѣбва да знаете, че всѣки не избира това число, което самъ пожелава, но макаръ и не-съзнателно, при избора той се подчинява на извѣстни закони. (Защо?) Допуснете, че азъ ви да-

вамъ една обикновена игла за шевъ и ви накарамъ да вденете въ нея едно вжже, по-дебело отъ пръста ви и дълго една педя. Ще можете ли да вденете това вжже въ иглата, тъй както си е? — Не можете. За да се вдене това вжже въ иглата, изисква се мисълъ. Вие трѣбва да обмислите, какъ може да се вдене вжжето. Какъ ще го вденете? — Ще го разнищите на малки, тънки нишки и така ще го прѣкарате постепенно прѣзъ иглата.

Тѣзи числа сжществуватъ въ природата, наредени по сжщия начинъ. Тѣ се срѣщатъ и въ живота, но вие не можете да избирате, което число искате. Ще ме питате, защо да не може да имате свободенъ изборъ? Прѣдставете си, че вие сте една положителна личностъ, значи плюсь сте, но избирате числото 1. Този изборъ свободенъ ли е? — Не. Защо? — Понеже и числото 1 е положителна величина, каквато сте и вие, а това ще произведе у васъ едно неприятно състояние. Азъ говоря за житиѣ сили въ природата. (— Тогава ще изберемъ числото 13). — Това е още лошо число. Числата 1, 4, 10 и 13 сж все положителни. Числото 2 е отрицателно. Слѣдователно, когато вие сте положителни, можете да изберете числото 2. Изберете ли числото 2, може да и берете и 12. Числото 12 е законъ на резултати. Какъ е създадено това число? Това число показва, какъ може една положителна енергия да се прѣвърне въ отрицателна. Има законъ, който показва, какъ могатъ да се прѣвърщатъ силитѣ. За да прѣ-

върнешъ една енергия въ друга и да можешъ да я използвашъ въ всички нейни проявления, трѣбва да се направи едно обръщение, единъ цѣлъ кржгъ, да се мине прѣзъ 12 - тѣ зодии. Та вие може да изберете числата 2 и 12, но трѣбва да разбирате законитѣ на 12 - тѣ, защото въ това число единицата е положително число и ще се сблъскате съ нея. Затова енергията на единицата трѣбва да се прокара въ числото 2. Това число показва закона, метода и начина, съ който трѣбва да дѣйствуваме.

Ще ви запитамъ слѣдното нѣщо: какъ трѣбва да говорите въ даденъ случай, меко или остро? Кой говоръ е по-добъръ, мекия или острия? (— Мекия). Да, когато говоришъ отблизко, трѣбва да говоришъ меко, но когато говоришъ отдалечъ, отъ единъ километъръ разстояние, ще говоришъ остро, високо. Тѣй че, подъ остро и високо говорене се разбира говорене отдалечъ. И тогава, докато рѣчъта на онзи, който говори отдалечъ, стигне до опрѣдѣленото мѣсто, вълнитѣ на говора постепенно отслабватъ, и този, който слуша, чува мекичъкъ гласъ. Та когато нѣкои хора ви се виждатъ много мекички, то е защото говорятъ отдалечъ, а когато се приближавате къмъ тѣхъ, гласътъ имъ става по-силенъ, по-високъ, и вие казвате за тия хора, че говорятъ грубо. Сжщото нѣщо се забѣлѣзва и въ природата. Нѣкои отъ нейнитѣ тонове сж силни, а нѣкои — слаби. Когато природата ни говори отдалечъ, тя е много тиха, нѣжна, затова пѣкъ ние не трѣбва да измѣняме своята дистанция по отношение на нея. За да чуемъ нѣкои отъ нейнитѣ тонове, трѣбва

да сме близо до нея. Тогава тя ни се вижда страшна.

И тъй, числото 1 е положително. То показва посоката, отдѣто идватъ енергиитѣ. Числото 2 показва посоката, накъдѣто отиватъ енергиитѣ. Числото 3 показва работата, която сж извършили тия енергии въ даденъ случай. Такива числа, като тройката, ние наричаме срѣдни, неутрални. Тия числа не сж нито на едната, нито на другата страна. Само едно неутрално число може да се тури за директъ, за подпора на нѣщо, защото то не се мѣсти. Всичката устойчивостъ въ живота се дължи на неутралнитѣ числа.

Когато се говори за положителни и за отрицателни числа, питамъ ви: знаете ли кои дни прѣзъ годината сж положителни, кои отрицателни и кои неутрални? Онѣзи отъ васъ, които се занимаватъ съ астрология, трѣбва да прѣгледатъ, колко дни прѣзъ годината сж положителни, колко отрицателни и колко неутрални. Това ще бжде една малка забава, едно упражнение за ума.

Въ окултната наука се изискватъ отъ ученика нѣколко условия (сили). Най-първо той трѣбва да има не само силна воля, но и благородна, устойчива и разумна воля. Защо му е такава воля? — Нѣма ли такава воля, той не ще може правилно да прояви силитѣ, съ които дѣйствува. Има ли тази воля, всѣка сила, която ще прояви той, ще прѣдставлява единъ чукъ, употребенъ разумно на своето мѣсто и врѣме. А вие знаете, че всѣки чукъ може да произведе своя ефектъ

само въ една разумна и силна ржка. Иначе нѣкой може да вземе този чукъ отъ ржката ти и съ него да ти разбие главата. Чукътъ, или каква да е сила въ ржката на слабия човѣкъ, е въ неговъ ущърбъ. Ние виждаме това нѣщо и въ съврѣменната култура. Мнозина хора, на които умоветъ не сж приготвени, като добиятъ малко знания, не могатъ да ги използватъ, и това знание вече е въ тѣхенъ ущърбъ. Ето защо, вие трѣбва да се стремите да разширявате съзнанието си и чрѣзъ него да калите волята си, да бжде силна, устойчива и разумна. Имате ли такава воля, вие ще я прилагате за изправяне на своитѣ минали погрѣшки. Всички имате погрѣшки, лични и наслѣдствени, които трѣбва да изправите. Нѣкои отъ тия погрѣшки се виждатъ, нѣкои не се виждатъ; нѣкои се знаятъ, нѣкои не се знаятъ. Вие трѣбва постоянно да работите върху себе си съ волята си, както единъ скулпторъ постоянно работи върху своята статуя, защото отъ тази работа зависи благото на вашия животъ. За да прѣкарате единъ разуменъ животъ на земята, за да бждете по възможность щастливи, трѣбва да имате силна воля. Силната воля е пѣкъ разумната воля. Въ това отношение, вие трѣбва да изучавате математиката. Не казвамъ, че трѣбва да бждете математици, но трѣбва да мислите математически, защото математическата мисълъ е точно опрѣделена. Нѣкой може да мисли, че нѣщата въ математиката ставатъ по нѣколко начина. Не, тамъ нѣщата не могатъ да ставатъ по нѣколко начина,

Напримѣръ, тъй както е поставена единицата, тя не може да се замѣни съ друго нѣкое число. Вие може да турите въ нея другъ символъ, но като количество, като сила, вие въ даденъ случай не може да я замѣните съ нищо друго. Освѣнъ съ математиката, вие трѣбва да си служите и съ геометрията, да прѣвърщате математическитѣ величини въ най-красиви геометрически форми. Безъ това нѣщо вашата воля ще остане за винаги слаба.

Ще ме питате: какъ можемъ да уякчимъ волята си? Ще ви дамъ единъ умственъ начинъ за уякчаване на волята. Напримѣръ, страхъ ви е отъ мечка. За да се калите, не трѣбва да отидете въ гората, да ви срещне нѣкоя мечка, че да изгубите и ума, и дума, но ще си прѣдставите мислено, че мечката иде у дома ви. Вие ще си прѣдставите, че я гладите по главата. При този опитъ, страхътъ, който се поражда естествено у васъ, започва постепенно да се възпитава. Послѣ, направете другъ опитъ. Страхъ ви е отъ сиромашия. За да надделѣте този страхъ, прѣдставете си, че сте богатъ човѣкъ, че имате на разположение 10 милиона лева, замъкъ, къща, градина, но започвате постепенно да губите това - онова, докато станете послѣденъ голакъ, безъ петъ пари въ джоба. При това положение стремете се да бждете спокойни между хората, да не губите равновѣсие. Ако не можете да правите тия опити, тия маневри мислено въ живота си, то като се сблъскате съ дѣйствителния животъ, нѣма да издържите, ще се уплашите. Военитѣ правятъ такива

маневри прѣди война, та като се отвори нѣкоя война, да бждатъ подготвени. Ето защо, и окултнизатъ ученикъ трѣбва да прави редъ маневри, за да кали волята си. Прави такива умствени маневри срѣщу това, отъ което най-много те е страхъ.

Трети опитъ. Вие се гнѣвите много. Какъ ще въздѣйствувате върху този гнѣвъ? Ще си прѣдставите мислено, че дохожда нѣкой у дома ви и ви обижда. Вие сега ще се стараете да не се разгнѣвите. Тия упражнения, тия маневри сж много приятни. Вие ще ги правите, когато нѣмате друга работа. Слѣдъ като сте учили днесъ 2 — 3 часа и сте се уморили, ще иждивите 20 минути или половинъ часъ най-много за такова едно упражнение. Слѣдъ това ще се почувствувате освѣжень, като че сте придобили нѣщо. Прѣпорѣчвамъ тия упражнения на всички, защото тѣ сж много ефикасни. И безъ това въ живота ви ще се явятъ много спънки и мжчнотии, а по този начинъ поне ще ги посрещнете по - спокойно. Съ тия маневри ще бждете подготвени, та като дойдатъ тия случаи въ живота ви, ще знаете, какъ да постѣпвате.

Четвърти опитъ. Да кажемъ, че ви е страхъ отъ змия. Какъ ще прѣмахнете този страхъ? — Ще намѣрите нѣкъдѣ една умрѣла змия и ще я хванете съ ржка. Ще я подържите малко, ще я погладите, докато свикнете съ нея. Слѣдъ това ще се опитате да уловите нѣкоя жива змия. По този начинъ ще добиете извѣстна опитностъ. (Ами ако ни ухапѣ?). — Вие ще вземете единъ чаталъ, ще

я натиснете съ него по главата, ще я погладите по тѣлото и послѣ ще я пуснете. Ще ѝ кажете: азъ съмъ малко страхлива, искамъ да се каля въ страха, затова правя този опитъ. Тѣй ще каже ученичката, която иска да се калява, но сжщото ще каже и ученикътъ, и той ще признае, че е страхливъ. Този опитъ ще направите първо умствено, защото, когато човѣкъ дойде до положителнитѣ опити, трѣбва да бжде много внимателенъ, да не пострада. Змиитѣ сж много пѣргави, затова и човѣкъ трѣбва да бжде много сръченъ, за да се запази отъ тѣхъ. Змиитѣ сж хитри, но не дотолкова, колкото вие си мислите.

Тия упражнения, които ви давамъ, дѣйствуватъ благотворно върху човѣка и служатъ за каляване на мисълта. Нѣкои отъ васъ се плашите отъ паякъ, други отъ мишка, трети отъ жаба и т. н. Правете тия маневри, за да надвиете страха. Дойде ли ви нѣкоя отрицателна мисълъ, правете тия упражнения.

Ще ви дамъ друго обяснение за говора отблизо и говора отдалечъ. Когато гласътъ иде отблизо, той е отъ сърце. Когато пѣкъ нѣкой говори за недостатъцитѣ на хората, гласътъ иде отдалечъ. Или, ако вие сте банкеръ и давате пари подъ лихва, можете да говорите тихо. Казвате на длѣжника си: „Ти направи ли смѣткитѣ?“ Длѣжникътъ сжщо говори тихо, казва: „Ще почакашъ малко, слѣдъ нѣколко деня ще уредя смѣткитѣ си“. Банкерътъ ви говори тихичко, но въ сжщото врѣме изпраща своите агенти, да видятъ има-

те ли имущества и какви сж тѣ, за да се осигури. Това тихо говорене не е отъ сърце. Този гласъ иде отдалечъ. Хората, които говорятъ отдалечъ, не сж хора на сърцето. Щомъ единъ човѣкъ прави добро съ нѣкаква задна цѣль, той говори отдалечъ. Когато пъкъ нѣкой човѣкъ прави добро, безъ да очаква нѣкакво лично благо, то е по простата причина, че това е една Божествена постѣпка. Такъвъ човѣкъ говори отблизо. Въ такъвъ случай, този човѣкъ като прави добро, радва се за постѣпката си, безъ да има прѣдъ видъ нѣкаква облага.

Казвамъ: вие трѣбва да правите разлика между вашето естество и вашето съзнание, т. е. вашето „азъ“. Въ естеството на човѣка има много неорганизирана материя, т. е. много сили, управлението на които не зависятъ отъ васъ. Има нѣкои прояви, които сж волеви и зависятъ отъ васъ; има, обаче, нѣкои дѣйствия въ вашия организъмъ, които не сж волеви и не зависятъ отъ васъ. Какъ се наричатъ тия дѣйствия? (— Автономни). Напримѣръ, биенето на сърцето не е волевъ актъ. Та когато кажемъ, че можемъ да направимъ нѣкои нѣща, подразбираме, че тѣ сж волеви дѣйствия, а когато кажемъ за нѣкои нѣща, че не можемъ да ги направимъ, подразбираме дѣйствия, които не сж волеви. Запримѣръ, ако ви кажа да прѣнесете Витоша отъ едно мѣсто на друго, или да прѣхвъркнете отъ земята на мѣсечината, тия нѣща сж невъзможни за васъ. Но въ даденъ случай има нѣща възможни за васъ. При

сегашнитѣ условия, когато говоримъ за воля, трѣбва да знаемъ, че има единъ кръгъ на дѣйствия, които сж възможни. Значи, тѣ сж волеви движения. Но има и единъ външенъ кръгъ на дѣйствия, които засега сж условни и не зависятъ отъ насъ. Тѣ не сж волеви движения. Тѣй щото, когато говоримъ за волеви дѣйствия, разбираме тия, които сж подъ контрола на нашата воля. А тия, които не сж волеви дѣйствия, тѣ сж подъ контрола на чужда воля, подъ контрола на чужди сжщества, които седятъ по - високо отъ насъ; и тѣ отъ своя страна се подчиняватъ на други сжщества. Ангелитѣ, запримѣръ, които седятъ по-високо отъ насъ, разбиратъ законитѣ на растителното царство, но не разбиратъ живота и законитѣ на животинското царство. Единъ ангелъ не може да направи една коза, напримѣръ. Туй изкуство владѣятъ арахангелитѣ. Тѣй щото, всички сжщества иматъ свой районъ на дѣйствие, споредъ своята разумность и възможность. Разбира се, дѣйността на ангелитѣ въ свръзка съ тази на човѣка е по-обширна, но въ сравнение съ тази на по-висши отъ тѣхъ сжщества е ограничена. Слѣдователно, като завладѣемъ всички волеви дѣйствия, всички сили, които сж вложени въ нашето естество, тогава ще пристѣпимъ и къмъ възможноститѣ на външния кръгъ. Въ окултната наука сжществуватъ редъ разумни методи за проява на волевата сила у човѣка.

У п р а ж н е н и е . Всички прави!

Лѣвата ржка надолу, дѣсната ржка настрана.

Дѣсната ржка се поставя върху китката на лѣвата, послѣ се движи нагорѣ по сжщата ржка, надѣ главата, надѣсно, настрана и надолу.

Когато се прави това упражнение, произнася се слѣдната формула: „Азъ мога да направя всичко, което моятъ умъ ми продиктува“.

Сжщото упражнение се прави съ движение на лѣвата ржка, като се произнася формулата: „Азъ мога да направя всичко, което моето сърце ми продиктува“. Туй упражнение е добро за концентриране, особено ако произнасяте формулитѣ мислено. Това упражнение е необходимо за владане на мускулитѣ и подобрене на кръвообръщението. Ще правите упражнението въ продължение на 10 деня. Но законътъ е: да не правите едноврѣменно движението съ двѣтъ ржцѣ. Ако сте паднали духомъ, ще употребите първото упражнение, движение съ дѣсната ржка. Понеже това упражнение е активно, ще прѣвърне вашата пасивна енергия въ активна. Когато пъкъ сте много енергични, ще употребите второто упражнение, движение съ лѣвата ржка. То ще урегулира натрупалитѣ се у васъ енергии. Тѣй че въ продължение на 10 деня всѣки отъ васъ, споредъ състоянието си, ще употребява или едното, или другото упражнение. Ще правите тѣзи упражнения, докато ви е приятно. Щомъ ви станатъ неприятни, ще спрете. Въобщо движенията съ дѣсната ржка сж по-ефикасни,

по- мощни. Движенията съ лѣвата ржка се упо-
трѣбватъ за възстановяване на силитѣ.

Упражнение. Всички прави! Ржцѣтѣ хо-
ризонтално, настрана. Очитѣ затворени. Отправете
мисълта си нагорѣ! Ржцѣтѣ затворени надъ гла-
вата, въ форма на трижгълникъ. Разтворени рж-
цѣтѣ и поставени хоризонтално. Ржцѣтѣ спуснати
надолу.

„Любовта ражда доброто“

— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

12 лекция на младежкия окултенъ класъ,
държана отъ Учителя на 4 януарий, 1925 г.

М юни 57.

13 - ЛЕКЦИЯ.

КВАДРАТУРА НА КРЖГА

„Любовта ражда доброто.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода“.

Размишление.

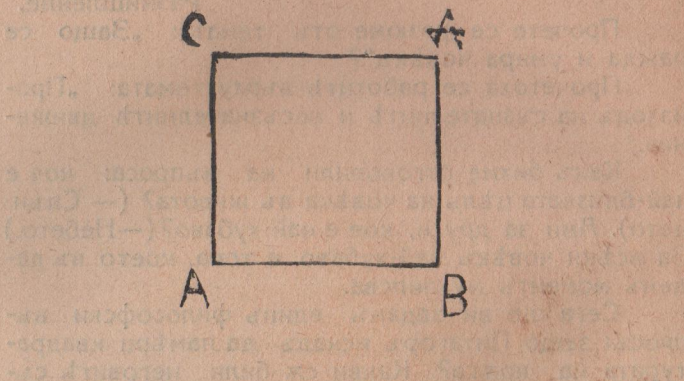
Прочете се резюме отъ темата: „Защо се ражда и умира човѣкъ“?

Прочетоха се работитѣ върху темата: „Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателнитѣ движения.“

Какъ бихме отговорили на въпроса: коя е най-близката цѣль на човѣка въ живота? (— Слънцето). Ами за други, кое е най-хубаво? (— Небето.) За всѣки човѣкъ най-хубаво е това, което въ даденъ моментъ му липсва.

Сега ще ви задамъ единъ философски въпросъ: защо Питагоръ искалъ да намѣри квадратурата на кржга? Какви сж били неговитѣ съображения? Защо именно въ окултната наука се стремятъ да опрѣдѣлятъ квадратурата на кржга? Защо искатъ да намѣрятъ това, което не може да се намѣри? (— Това нѣщо, като проблема на геометрията, е невъзможно да се опрѣдѣли. То прѣдставлява символъ въ алхимията.)

Да допуснемъ, че квадратътъ прѣдставлява проекция съ четири точки, насочени нѣкъдѣ отъ пространството къмъ дадена плоскостъ. Ние можемъ да приемемъ, че тия четири точки на квадрата $ABCD$ сж проекции на физически сили, или на подсъзнателни сили, или на съзнателни сили. Мислите ли, че резултатитѣ на всички тия четири проекции на точкитѣ A , B , C и D ще бждатъ

еднакви? Всѣка линия показва възможноститѣ на дадена прсекция. Напримѣръ точката A има само двѣ възможности: отъ A къмъ B и отъ A къмъ C . Еднакви ли ще бждатъ възможноститѣ на проекцията B ? (— Тѣ сж еднакви само количествено).

Да допуснемъ, че точка A прѣдставлява единъ

изворъ, а точка В — другъ изворъ въ природата. На единия изворъ е построено едно динамо да освѣтлява града, а на другия изворъ е направена една воденица. По количество водата на тия два извора е еднаква, но разумнитѣ сили, които използватъ тази вода, не сж еднакви. Разумността зависи отъ широкото използване на външнитѣ сили. Слѣдователно, резултатитѣ на тия двѣ проекции нѣма да бждатъ еднакви.

Да приемемъ, че този квадратъ е образуванъ отъ четири рѣки, които сж еднакво голѣми по дължина и равни по количество на водата си. Да кажемъ, че едната рѣка е на сѣверния полюсъ, другата на умѣрения, третата на южния полюсъ, а четвъртата — въ самия екваторъ. Какъ мислите, еднакви ли ще бждатъ резултатитѣ на тия рѣки? (— Течението на водата ще бжде различно).

Сега ще ви обясня, какво показва квадратътъ. Той изразява законъ, споредъ който една погрѣшка може да се изправи въ четири поколѣния. Въ това отношение квадратътъ е мѣрка, съ която могатъ да се разрѣшатъ погрѣшкитѣ. Значи, ти можешъ да изправишъ една погрѣшка още при линията АВ. Ако изгубишъ този случай, ще можешъ па я изправишъ при линията СД. И най-послѣ, имашъ и четвърта възможность, да изправишъ погрѣшката си при линията Д В. Тя е крайниятъ прѣдѣлъ за изправяне на погрѣшкитѣ. По-нататкъ не можете да отидите. Всѣка погрѣшка трѣбва да се изправи въ четири поколѣния най-много. Затова, щомъ напишете единъ квад-

воиет
квадратъ

ратъ, ще знаете, че той означава законъ, споредъ
 който погрѣшките ви трѣбва да се изправятъ
 най-много до четири поколѣния. Това е вътрѣ-
 шното значение на квадрата. Четиритѣ проекции
 на квадрата пѣкъ показватъ начинитѣ, смекчава-
 щитѣ условия, при които можете да изправите
 погрѣшките си. Ето защо, вашитѣ мисли, чувства
 и дѣйствиа прѣдставляватъ сили, съ които може
 да манипулирате при изправяне на погрѣшките си.
 Когато Пифагоръ нанасялъ квадрата въ окръжно-
 стта и съ това искалъ да намѣри квадратурата
 на кръга, той се стремѣлъ да намѣри условията,
 при които може да се изправи общия животъ на
 хората. Когато впишете квадрата въ кръга, само
 тогава ще опрѣдѣлите, въ кое поколѣние ще мо-
 же да се изправи една погрѣшка — дали въ първо-
 то, въ второто, въ третото или въ четвъртото по-
 колѣние. Могатъ ли да се слѣятъ въ едно чети-
 ритѣ проекции на квадрата? (—Ако подложимъ
 квадрата на бързо движение, той ще ни се прѣд-
 стави като права линия. Значи, четиритѣ му проек-
 ции ще се слѣятъ въ права линия, а правата
 линия при бързо движение ще се слѣе въ една
 точка. Та една погрѣшка може да се изправи
 съ бързината на свѣтлината, а това зависи отъ ду-
 ховността на човѣка. Ако единъ човѣкъ е висо-
 ко духовенъ, той може да изправи една своя по-
 грѣшка още въ първото поколѣние. Нѣкога, ме-
 жду бѣлата и черната раса става прѣкрѣстосване:
 майката може да е отъ бѣлата раса, а бащата
 отъ черната. Какво ще стане тогава? Коя раса

ще се прояви по-напрѣдъ?—Понеже бѣлата раса е по-силна, по-голѣма е възможността да се родятъ повече бѣли дѣца, отколкото черни. Все пакъ ще има възможностъ поне прѣзъ едно отъ четиритѣ поколѣния да се прояви и бащата. Той може да се прояви още въ първото поколѣние. Ако не се прояви тогава, поне прѣзъ второто, третото или четвъртото поколѣние ще се прояви и съ това въпросътъ се свършва. Ето защо, квадратътъ е необходимъ за изправяне на извѣстна погрѣшка.

Когато става въпросъ за реализиране на добритѣ нѣща, тамъ вече квадратътъ не е необходимъ. Доброто се изразява съ кръга. Прѣдѣлтътъ на доброто е по-голѣмъ. За да се реализира едно добро, изискватъ се 2500 години. Това показва, че ти не можешъ да реализирашъ едно добро нито въ първото, нито въ второто, нито въ третото, нито въ четвъртото поколѣние, а се изискватъ най-малко хиляда поколѣния. Значи, и слѣдъ хиляда рода, все пакъ ти се отдава случай да направишъ едно добро. Та виждате, колко широка е възможността да се направи едно добро. Като говоря за доброто, не разбирамъ обективно добро, но идейно добро. Напримѣръ, ти искашъ да направишъ едно добро нѣкому, да се пожертвувашъ за нѣкого, или да посветишъ живота си за нѣкого. Ако не успѣешъ да направишъ това добро още въ първото поколѣние, ще можешъ да го направишъ въ второто, или въ третото, или въ четвъртото поколѣние, или най-послѣ

слѣдъ хиляда поколѣния все ще имашъ възможностъ да реализирашъ това добро. Голѣмъ е срокътъ, прѣзъ който ще имашъ възможностъ да направишъ това добро. Значи, замисленото отъ тебе добро е валидно прѣзъ всичкото врѣме отъ хиляда поколѣния.

Питамъ сега: какво е отношението между срока за изправяне на погрѣшкитѣ, на злото и този за правене добро? Въ първия случай имате отношението 1 : 4, а въ втория случай 1 : 1000, Значи, злото работи само въ единъ свѣтъ, а доброто работи едноврѣменно въ три свѣта. Всѣка нула въ числото 1000 прѣдставлява единъ свѣтъ. Когато погрѣшкитѣ засѣгатъ само физическия свѣтъ, тѣ се отнасятъ само до тѣлото, затова човѣкъ като пострада малко, всичко се ликвидира. За доброто, обаче, има по-голѣми условия, то се проектира въ нѣколко свѣта. Широкъ просторъ има за доброто. Когато човѣкъ иска да направи едно добро, той може да започне отъ физическия свѣтъ и да стигне до причинния свѣтъ, тамъ да направи доброто. Понеже доброто може да се направи въ нѣколко свѣта, затова силата на доброто е мощна. Грѣшникътъ или прѣстѣпникътъ не може да направи зло отъ духовния свѣтъ. Затова именно единъ добъръ човѣкъ е равенъ на хиляда лоши хора. Ако хиляда лоши хора направятъ хиляда злини, а единъ добъръ човѣкъ направи едно добро, доброто унищожава тия хиляда злини. Нѣкои мислятъ, че злото е по-мощно. Не е така. Злото е по-мощно количествено, но по

своята интензивност доброто всѣкога взима над-
мошие, то прониква злото. Затуй, когато дойде
злото, не трѣбва да се обезсърдчавате, ще знаете,
че то е на кората само, т. е. на повърхността.

Сега вие се очудвате, понеже не вѣрвате въ
това учение, не можете още да го разберете. Вие
казвате: какъ мога да повѣрвамъ, докато не опи-
тамъ нѣщата? Не, първо вие трѣбва да приемете
нѣщата, а слѣдъ това ще почнете да работите
върху тѣхъ. Това е нѣщо подобно на аксиомата
въ математиката. Най-първо ще допуснешъ нѣща-
та, а послѣ ще работишъ върху тѣхъ. Не мисле-
те, че като се съмнѣва човѣкъ, това е наука. Не,
първо нѣщата трѣбва да се допуснатъ, а послѣ
да се докажатъ. Като се върви по този начинъ,
пътътъ на ученика е безопасенъ. Ако само до-
пуснете нѣщата, безъ да работите върху тѣхъ,
тогава се излагате на изкушения. Запримѣръ, ти
допускашъ, че можешъ да станешъ музикантъ и
започвашъ да работишъ въ това направление —
пѣешъ, свиришъ, докато най-послѣ станешъ му-
зикантъ. Допуснешъ, че можешъ да станешъ ху-
дожникъ и започвашъ да работишъ въ това на-
правление. Ти трѣбва да постоянствуваешъ дотога-
ва, докато реализирашъ това, което си допусналъ.
Обаче, човѣкъ не може да допуска всички нѣща.
Има едно ограничение въ допусканията, а именно:
допускатъ се само разумнитѣ нѣща. ||
Ако допуснешъ извѣстна аксиома, това е разумно
нѣщо. Въ природата има единъ законъ, споредъ
който ти не можешъ да допуснешъ неразумни

закон

нѣща. Запримѣрь, не може да се допуца, че човѣкъ съ празна глава, безъ мозъкъ, може да мисли. Единъ глупавъ човѣкъ може да допусне това нѣщо, но единъ разуменъ човѣкъ, никога не може да допусне, че една празна глава, една чутура може да мисли. Разумниятъ човѣкъ никога не може да помисли, че житото може да расте върху леда, или че може да се съгради една къща върху окото. Тия нѣща можешъ да помислишъ, но не и да допуснешъ. Има нѣща, които законитѣ на разума не допускатъ. По-висшитѣ същества отъ тебе ще ти кажатъ, че не можешъ да допуснешъ това, което си реализиралъ. Ето защо, ние можемъ да оперираме въ живота само съ разумни сили.

Често казвате: азъ мога да направя всичко. Какво разбирате подъ тия думи? Въ това изречение ще прибавите нѣщо, защото не е пълно, липсва му нѣщо. Да кажете, че можете да направите всичко, това значи, че не разбирате закона. Ще кажете: азъ мога да направя всичко, което е разумно. Кажете ли така, законътъ работи отлично. И въ Писанието се казва: „Просите, но не получавате.“ Защо? Защото глупаво просите, глупаво говорите. Нѣкой казва: азъ мога да направя всичко. Не, не можешъ да направишъ всичко. На окото си къща можешъ ли да съградишъ? Въ въздуха палатъ можешъ ли да издигнешъ? Цѣлата земя отъ диамантъ можешъ ли да направишъ? Та като казваме, че можемъ да направимъ всичко, трѣбва да разбираме, че можемъ да направимъ

онова, което е разумно, което е въ кръга на възможноститѣ въ нашия животъ. Като разбираме така нѣщата, и законитѣ сж вѣрни за насъ, и ние можемъ вече да работимъ разумно.

Ще ви запитамъ слѣдното: коя мисль е по-силна въ ствѣрменнитѣ хора, че тѣ сж лоши, или че сж добри? Нѣкои казватъ: ние сме добри хора. Други казватъ: ние сме лоши хора. Коя отъ двѣтѣ мисли прѣобладава въ свѣта? Нѣкои употребяватъ думата „лошъ човѣкъ“, въ смисль на добъръ човѣкъ. Кога именно? — Когато нѣкой човѣкъ иска да се похвали, той казва, че е лошъ човѣкъ, а подразбира, че е добъръ. Другъ казва, че е добъръ човѣкъ, а подразбира, че само въ извѣстни случаи е добъръ. Трети казва, че е отъ много добритѣ хора. Това подразбира, че въ извѣстни условия е добъръ.

Първото нѣщо: всѣки отъ васъ трѣбва да се стреми да научи закона на единството — единство на мисльта. Запримѣрь, ако ви кажа, че вие мислите много добръ, права ли е тази мисль? — Тя е права за случая, но ти нищо не можешъ да извършишъ съ тази мисль. Когато нѣкой ти каже, че мислишъ много добръ, и ти повѣрвашъ и се зарадвашъ, какъ мислишъ, на права посока ли си? Значи, ти досега не си вѣрвалъ, че мислишъ право, а трѣбваше отъ този моментъ да повѣрвашъ въ това. Тогава азъ ще те питамъ: вѣрно ли е това, на което ти отсега започвашъ да се радвашъ? Ето какъ гледамъ азъ на тия и на редъ други въпроси.

Седимъ двамата, азъ и приятельтъ ми, въ тъмна стая, държимъ книга въ ржка и никой отъ насъ не може да чете. Казвамъ на приятеля си: чети! — Не мога да чета. Той ми казва: ти чети! — И азъ не мога да чета. И двамата не можемъ да четемъ. Защо? Дали и двамата сме невѣжи? Но отварямъ свѣщъта и казвамъ на приятеля си: чети! Той започва да чете. Какъ стана това? Нима за толкова кратко врѣме той се научи да чете? Той ми казва: чети сега и ти! Азъ чета. И двамата можемъ да четемъ. Свѣтлината ли дава възможность да четемъ? Не, да четемъ, това е възможность, вложена у насъ, а свѣтлината е само условие, при което тази възможность може да се прояви. Слѣдователно, когато нѣкой ти казва, че мислишъ право, какво показва това? — Той иска да каже, че схващашъ нѣкждѣ добръ въпроса. Значи, у тебе има свѣтлина, при която можешъ да четешъ. Въ твоята кжца има свѣтлина, затова отвори книгата си и чети! Туй трѣбва да разберете. Въ свѣта има само едно сщество, което може да мисли — то е Богъ. Всички други иерархии и сщества изразяватъ само великото, безличното. Ние само изразяваме Божиитѣ мисли. И ако кажешъ, че ти мислишъ, не си на правата посока. Само Богъ мисли, а ти изразявашъ Божиата мисль. Богъ всѣкога мисли право — въ Него нѣма крива мисль. Слѣдователно, ти трѣбва да си кажешъ: азъ мога да мисля при свѣтлината, която Богъ ми дава. Или можешъ да кажешъ: Богъ въ менъ мисли право, Това трѣбва да ка-

м.в.

разче
мисли

фору

жешъ въ себе си — нищо повече. Когато кажете, че можете да мислите право, това нѣщо има двойно значение. Ако въ тази мисль вие разбирате проявлението на великия безличенъ законъ, който се проявява навсѣкждѣ, тогава сте на права страна, но ако подъ това подразбирате своето индивидуално и лично сжщество, вие сте на крива посока.

Та ако се схващате като разумно сжщество, което изразява правата Божествена мисль и подразбирате това велико начало у васъ, това е другъ въпросъ. Ако, обаче, схващате, че човѣкъ мисли право, вие сте на крива посока, и нѣма да се мине дълго врѣме, сами ще се увѣрите, че не можете да мислите право. Вземете, запримѣръ, най-виднитѣ математици, които разбиратъ математиката до най-голѣми подробности, и ми кажете, дали сж изчислили, какво е разстоянието между земята и слънцето и съ колко милиметра е разликата въ изчисленията имъ. Азъ опрѣдѣлямъ $1\frac{1}{2}$ м. м. разлика. Доколко ще бжда сигуренъ въ тѣхнитѣ изчисления, че слѣдъ като пътувамъ опрѣдѣлено-то отъ тѣхъ врѣме, съ разлика само 1 см., ще стѣпя право на слънцето? Ако излѣзе така, ще кажа, че тѣхната смѣтка е много права. Днесъ редъ окулисти сж изчислили по опитенъ начинъ, колко е разстоянието отъ земята до слънцето. Тѣзи адепти, като излизатъ отъ тѣлото си, ходятъ до слънцето, затова иматъ своя вѣрна мѣрка и точно знаятъ, колко врѣме имъ е нужно да отидатъ до слънцето. Тѣ знаятъ още и какви

празни мѣста има въ пространството. Това пространство, което дѣли земята отъ слънцето, не е съвсѣмъ празно. (Какво има въ него?) — Чудесии има, тамъ е цѣла 1001 нощъ.

Та казвамъ: въ свѣта може да се изчисли всичко. Съврѣменната наука си служи съ стари методи, но за въ бждеще ученитѣ хора ще отиватъ къмъ новитѣ, окултни методи, затова ще иматъ и по-правилни мѣрки. Сегашната математика, запримѣръ, се отнася повече до земята. Нейнитѣ изчисления иматъ своето приложение въ постройката на пѣтища, при опрѣдѣляне движение-то и отклонението на планетитѣ, различнитѣ слънчеви системи и др. При тази си работа тѣ се домогватъ постепенно до все по нови методи. Това е едно упражнение за тѣхъ. Това сж задачи, които тѣ сами трѣбва да разрѣшатъ — никой другъ не може да имъ ги разрѣши. Великитѣ Учители знаятъ, колко е разстоянието отъ земята до слънцето, но не казватъ никому. Разбира се, най-първо се изучаватъ малкитѣ мистерии: напримѣръ, изучава се вътрѣшното устройство на земята. Слѣдъ това се изучава вътрѣшната страна на математиката и геометрията и най-послѣ се пристѣпва къмъ великитѣ мистерии на слънцето, къмъ изучаване разстоянието отъ земята до слънцето. Да знаешъ, какво е разстоянието отъ земята до слънцето, това е единъ лозунгъ, единъ паролъ. Това значи, че знаешъ една Истина, знаешъ какъ сж нѣщата въ природата. Щомъ произнесете тази дума, природата веднага ще ви отговори. Говори-

те ли на езика на природата, тя веднага обръща внимание на васъ; не говорите ли на нейния езикъ, тя си мълчи, не ви обръща внимание. Затуй, когато изучаваме законитѣ на природата, когато изучаваме нейния езикъ, трѣбва да бждемъ крайно внимателни. Тя е много строга. Нейниятъ езикъ е крайно изразитенъ и по форма, и по съдържание, и по смисълъ. Индуситѣ, напримеръ, изучаване законитѣ на природата, въ редъ поколѣния, сж придобили цѣнни методи. Като сж изучавали физиология, законитѣ на тѣлото, тѣ сж достигнали до слѣднитѣ резултати: единъ индусъ може да направи разрѣзъ на ржката и слѣдъ като положи здравата ржка върху болната, въ десетъ минути болното мѣсто е съвсѣмъ заздравѣло. Когато споредъ сегашнитѣ методи, за да се излѣкува този разрѣзъ, се изискватъ най-малко 3 — 4 мѣсеца, и пакъ раната нѣма да се прѣмахне напълно, все ще остане малъкъ бѣлѣгъ.

Ще се стремите къмъ вътрѣшното знание, къмъ разбиране на природата. Когато дойдете до Божественото знание, то ще внесе въ душата ви въдъхновение, туй, което вие наричате ентусиазъмъ. Когато нѣкои хора губятъ куражъ, това се дължи на човѣшкото въ тѣхъ. Кога изгубвате куражъ? — Когато правите земята отъ диамантъ-когато градите кжща върху околото си. Значи, мислите за нѣща невъзможни. Вземете, напр. свърѣменнитѣ учени хора: тѣ не вѣрватъ въ Бога, а вѣрватъ въ невъзможни нѣща — на късметъ, на лотария и др. Нѣкой отъ тѣхъ вземе лотариенъ

билетъ и чака да спечели първа премия отъ 500,000 лв. Тегли веднъжъ, нищо не печели; тегли втори пжтъ, пакъ нищо; тегли трети пжтъ — празенъ номеръ, но все пакъ вѣрва. Какъ се обяснява тази вѣра?

Прѣди двѣ години единъ господинъ ми разправяше слѣдното: отъ 20 години наредъ той се занимавалъ съ търсене на имане — заровени богатства, съкровища. Той си ималъ една голѣма книга, въ която били написани богатствата отъ древноста, заровени въ земята. Веднъжъ прокопалъ едно разстояние отъ половинъ километъръ да търси голѣми богатства. Цѣли 20 години той все копалъ. Казвамъ: ако бѣше си купилъ едно лозе и го копалъ редовно всѣка година, за 20 години той би спечелилъ 500,000 лв.. Но той още вѣрва да намѣри заровено богатство въ земята. Казвамъ му: напусни тази вѣра, вземи си едно лозе, тия богатства въ земята не сж за тебе. Питамъ: отдѣ се е зародила въ неговия умъ мисълта, че той именно е лицето, което ще намѣри тѣзи съкровища? Той казва: „Ако намѣря тия пари, ще си оправя работата. Това сж 50—60 чувала злато!“ Това сж нѣща вѣроятни, възможни, но досега нито единъ човѣкъ не е намѣрилъ толкова голѣмо съкровище въ България. Туй злато, обаче, сжествува въ земята. Ако този човѣкъ би се занимавалъ малко съ развитието на своя организъмъ, той би намѣрилъ златото. Въ България има богати рудници и толкова много злато, че можешъ да натоваришъ съ него и десетъ хиляди катѣри,

но работа трѣбва. Каква гениалностъ се изисква отъ човѣка, да извади рудитѣ, да ги разтопи и да ги прѣкара прѣзъ огънь. Азъ ви привеждамъ този примѣръ, за да ви прѣдпазя отъ иманярство. Подъ това азъ разбирамъ, че този човѣкъ иска да се домогне до лесния пѣтъ на живота. Не избѣгвайте онѣзи съчетания, които Богъ е прѣдвидилъ; не избѣгвайте възможноститѣ, които природата е вложила. Това сж най-красивитѣ нѣща въ живота. Не се плашете отъ мъжнотиитѣ. Всичко това ще се прѣвърне за ваше добро. Не се оплаквайте отъ сѣдбата си, но работете. Слѣдъ врѣме сѣдбата ви ще се усмихне. Това, което вие наричате сѣдба, прѣдставлява кармически законъ.

Всички се нуждаете отъ извѣстна опитностъ, която, за да добиете, трѣбва да минете прѣзъ страданията. Безъ страдания нѣма да имате опитностъ, а безъ опитностъ нѣма да имате знания. Свѣжитѣ Божествени мисли не могатъ да дойдатъ другояче, освѣнъ чрѣзъ страдания. Ако Христосъ не бѣше рѣшилъ да се жертвува, да страда, съврѣмениятъ културенъ свѣтъ щѣше ли да иматѣзи свѣтли мисли? Значи, страданията на човѣка отварятъ врата, потикъ на всички ония души, които сж останали назадъ. Слѣдователно, сраданията на този човѣкъ донасятъ хубавъ плодъ, отварятъ широкъ пѣтъ, прѣзъ който сега мнозина минаватъ. Римскитѣ императори живѣха отличенъ животъ, пѣленъ съ разкошъ и удобства, но какво остана отъ него? Тѣ не допринесоха нищо на свѣта.

Тѣй щото, този законъ работи надъ всѣкиго.

Ако нѣкоя ваша идея повидимому се разпъне, вие трѣбва да знаете, че тази ваша идея ще донесе блага за други нѣкои ваши идеи, които идатъ слѣдъ нея. Това сж закони, съ които трѣбва да боравите, за да прѣодолявате мжчнотиитѣ, съ които ще ви посрещнатъ въ живота. При сегашнитѣ условия, при гжстата материя, въ която се движите, при всѣка стѣпка изобщо, ще срещнете мжчнотиин. Често вие сте герои, но докато срещнете опасността. Запримѣрь, нѣкои казватъ: да видя мечка нѣма да се плаша. Като видишъ мечката, тогава ще се изпиташъ, а не прѣди да си я видѣлъ. Това сж само изяснения на този законъ. Колко изкушения има да мине човѣкъ при условията, при които днесъ живѣе! Човѣкъ трѣбва да бжде много уменъ, за да надвива на изкушенията.

И тъй, при закона на квадрата имате числото 4. Въ него има една възможность — всѣка погрѣшка може да се изправи чрѣзъ закона на внушението. Значи, тукъ има само едно условие, при което може да се ликвидира съ старитѣ погрѣшки. При закона на кръга, обаче, имате числото 1000. Тукъ човѣкъ е по-свободенъ, защото неговитѣ възможности сж повече — той едновременно дѣйствува въ четири свѣта. Тукъ наслѣдствеността е изключена. Доброто е творчески законъ. Погрѣшкитѣ влизатъ въ закона на наслѣдствеността.

„Любовта ражда доброто!“

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

21 юний 1954г.

14 - ЛЕКЦИЯ.

ДВѢТѢ ВЪЗМОЖНОСТИ.

„Любовта ражда доброто!“
— Доброто носи за насъ жи-
вотъ, свѣтлина и свобода.

Размишление.

Прочете се резюме отъ темата: „Произходъ на съзнателнитѣ и несъзнателнитѣ движения у човѣка“.

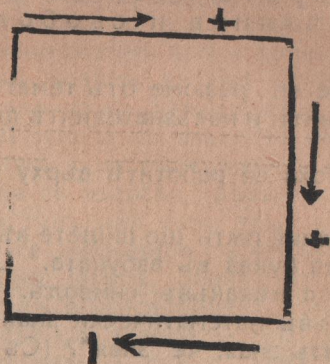
Прочетоха се работитѣ върху темата: „Какво знае азъ“?

За слѣдния пжтъ ще пишете върху тема №13: „Най-важната буква въ азбуката.“ Ще вземете тази буква като нѣкакъв символъ.

Съ какъв математически знакъ ще означите мисълта „азъ знае, че знае“? (Съ положителни знакове: $+$ $+$). Ами съ какъв знакъ ще изразите мисълта „азъ знае, че нищо не знае“? (Съ положителенъ и отрицателенъ: $+$ $-$). Съ какъв знакъ ще изразите мисълта „азъ знае, че излизамъ отъ Бога и се връщамъ къмъ Бога“? ($-$ Съ положителенъ и отрицателенъ: $+$ $-$). Какъв процесъ е връщането при Бога, положителенъ, или отрицателенъ? ($-$ Отрицателенъ). Тѣлата се връ-

щатъ, когато изгубятъ своята сила. Когато човѣкъ завърши своето развитие на земята, той оставя тѣлото си долу, а душата му отива при Бога.

Какви други идеи имаше въ темитѣ ви? Какво знае гладниятъ? (— Че е гладенъ). Какво знае ситиятъ? (— Че е ситъ). И наистина, гладътъ ангажирва всичкото внимание на човѣка, той е центъръ за него, но щомъ се насити, тогава се

намира въ състояние, противоположно на глада.

Колко положителни и колко отрицателни страни има квадратътъ? (— Ако се взематъ странитѣ като движение, той има двѣ положителни и двѣ отрицателни страни. Като окултни ученици, вие трѣбва да изучавате мозъка, който е едно

динамо, въ което се събиратъ разни видове енергии — положителни и отрицателни. Тия състояния на отпадналостъ, на апатия, които изпитватъ понѣкога, се дължатъ на мозъка, или на излишнитѣ потенциални енергии. Тѣзи енергии се намиратъ на различни мѣста на главата и на ржцѣтѣ. Горната, косматата частъ на ржката е положителна, а вътрѣшната, гладката частъ на ржката е отрицателна. Двѣтѣ устни сж отрицателни, вѣждитѣ сж положителни; горната частъ на челото, дѣто дѣйствуватъ висши, съзнателни или творчески енергии, е повече магнетична; въ горната частъ на главата, която е покрита съ косми, има повече положителни, морални енергии; долната частъ на лицето, при брадата, е положителна. Тѣй че на всѣка частъ на лицето можете да поставите различни знаци — плюсь или минусъ. Въобще, лицето е единъ трансформаторъ на енергии.

Въ човѣшкия мозъкъ има едно движение въ видъ на осморка. Сжщеврѣменно въ мозъка, или по-праго казано, въ етерния двойникъ на човѣка има друго едно движение, кржгообразно, което ни спомага да ходимъ право.

Понеже тѣлото на човѣка не е достатъчно устойчиво, то като дойде нѣкакво влияние отвънъ, което нарушава това движение въ човѣка, той изгубва своето равновѣсие и пада. Направете слѣдния опитъ: когато вървите изъ пжтя, помислете си за нѣкое лице, което седи по-долу отъ васъ, което е въ дисхармония съ васъ, ще забѣлѣ-

жите, че веднага ще изгубите равновѣсието си и ще паднете, или налѣво, или надѣсно, или напрѣдъ, или назадъ. Тѣзи дисхармонични мисли, които ще се явятъ въ ума ви, ще прѣдизвикатъ спирание на етерното движение въ васъ. И всѣкога, когато падате на земята, причината затова е, че мисълта за друго нѣкое лице заема първо мѣсто въ съзнанието ви. Вие падате още и по причина на това, че нѣкоя дисхармонична мисль е дошла отъ друго лице въ вашето съзнание, подсъзнание, или самосъзнание. Ако туй лице, което е прѣдизвикало вашето падане, е съ отрицателенъ характеръ, вие ще паднете на лицето си; ако неговитѣ енергии сж положителни, вие ще паднете на гърба си. Когато пъкъ помислите за нѣкое лице и не паднете, значи това лице е въ хармония съ васъ. Изоб-
що ще знаете, че когато пжтувате по високи мѣс-
та, ще трѣбва да се пазите да мислите за слабос-
титѣ на нѣкой човѣкъ, а ще мислите само за въз-
вишени и благородни нѣща. Не трѣбва да ви занимаватъ никакви посторонни идеи, но само живи идеи. Идеи за възвишеното, красивото и великото въ свѣта, трѣбва да движатъ вашия умъ. Тогава и движението на вашия мозъкъ ще бжде правилно. Не спазвате ли това нѣщо, много пжти при пжтуване ще бждете изложени на падания, които водятъ тежки послѣдствия. Много пжтници сж платили съ живота си при всѣко отклонение отъ правата и чиста мисль. (— Навѣрно, както земята запазва плоскостта на своето въртене, така и

причина
за
падане

при
падане

това движение въ мозъка запазва равновѣсието на човѣка). — Да.

Ще ви дамъ единъ примѣръ за пояснение на мисълта си. Въ Сливенъ имаше единъ нашъ приятель, който бѣше слабъ физически и редъ години боледуваше. Нѣколко души отиватъ на разходка до върха Кутелка, и къмъ тѣхъ се присѣдинява и този нашъ приятель. Този връхъ е много стръменъ, затова всички вървѣли много внимателно и съсрѣдоточено. Единъ господинъ отъ компанията си събува обувката, понеже тѣ му прѣпятствували на мисълта, а искалъ да бжде по-съсрѣдоточенъ. И наистина, той прѣминалъ пѣтя благополучно, но стигналъ върха цѣлъ уморенъ и въ потъ. Нашиятъ приятель, обаче, не свалилъ обувката си, понеже мисълта му била заета съ нѣщо по-възвишено и благородно, и затова стигналъ леко и бзпрѣпятствено на върха. Отъ този моментъ болезненото състояние го напуска, той се освѣжава и добива въра. Ето защо, при изкачване по високи планински мѣста, мисълта на човѣка трѣбва всѣкога да бжде съсрѣдоточена, безъ раздвоение. Ако човѣкъ се занимава съ противоположни мисли, които нѣматъ нищо общо съ неговото развитие, той може да си пукне главата по софійскитѣ улици. Всѣкакви посторонни въпроси се разрѣшаватъ въ къщи, а не по улицата. Вървишъ ли по улицитѣ, или качвашъ ли се по високи мѣста, ще разрѣшавашъ идеални въпроси, за да бждатъ движенията на вашия мозъкъ правилни. Ако нѣкой отъ васъ съ съмнѣва въ това, може да го провѣри.

Направете единъ такъвъ опитъ. Значи, човѣкъ всѣкога трѣбва да мисли това, което е въ негова полза.

Да знае човѣкъ, че знае, това е една много далечна формула. Азъ бихъ поставилъ тази формула въ слѣдния смисълъ: азъ зная, че знанието седи въ незнанието. Второ положение: азъ не зная, че знанието седи въ знанието. Когато писахте върху темата „какво зная азъ“, на себе си ли писахте интимната идея? Това е най-лесната работа, която можете да направите. Нима е мжно да видя, колко пари имамъ въ касата си? Нима е мжно за единъ ученикъ да разбере, колко знае по математика, по геометрия, по химия и т. н.? Щомъ обърнешъ всички страници на учебника, ще видишъ, че всички формули, които не разбирашъ, не знаешъ, а всички формули, които разбирашъ, знаешъ. Можете ли да ми докажете, че водата дѣйствително се състои отъ водородъ и кислородъ? (— Ние знаемъ, че водата се състои отъ водородъ и кислородъ). Не, ние прѣдполагаме само, че е тъй, защото и ученитѣ хора го прѣдполагатъ. Законътъ може да е вѣренъ, но туй, което ученитѣ наричатъ кислородъ, единъ денъ може да се докаже, че не е такъвъ, какъвто днесъ го описватъ. Теорията за създаването на водата може да се обясни и по другъ начинъ, но и сегашното обяснение не е лошо. Разбира се, кислородътъ, като елементъ, има своитѣ бѣлѣзи; и водородътъ сжщо. Какви сж тогава признацитѣ на водата? (— Тя е течностъ). Водородътъ може ли да се прѣвърне

въ течностъ? (— Може). Човѣкъ може ли да ута-
ложи жаждата си съ течень водородъ? (— Не
може). Защо? (— Защото водородътъ се прѣ-
върща въ течностъ при много ниска температура
и голѣмо налѣгане. При тази ниска температура
човѣкъ може да замръзне). Какви свойства при-
дава кислорода на водата? (— Повече свѣжестъ).
Той придава още и топлина на водата. Кислоро-
дътъ, като положителенъ елементъ е активенъ,
усилва горението. Частъ отъ водата се поглѣща
отъ организма и тамъ се разлага. Нѣкои части
отъ организма се нуждаятъ отъ водородъ; други
части се нуждаятъ отъ вода за промиване, а въ
нѣкои случаи водата се разлага на своитѣ състав-
ни елементи, които образуватъ нови съединения
въ тъканитѣ и въ трети случаи частъ отъ водата
се изхвърля отъ организма. Сжщото нѣщо става
и съ другитѣ елементи.

мисля
на
вода
защо

Тази сутринъ ви говорихъ, че ако се вложи
въ организма на човѣка органическо желѣзо по-
вече, отколкото е нужно, човѣкъ съвършено
огрубѣва, става сухъ и се окислява. Всички по-
роци у човѣка се дължатъ на желѣзото. Неус-
тойчивостъта на човѣка се дължи на неорганиче-
ското желѣзо въ организма му. Това пъкъ, дѣто
човѣшката рѣчь понѣкога е жлъчна, язвителна,
се дължи на бакъра, на мѣдъта. Тя образу-
ва въ организма различни отровни съединения.
На кой богъ е качество мѣдъта? (— На Венера).
Значи, въ Любовта има мѣдъ, бакъръ. Съврѣмен-
ната любовъ на хората не съдържа злато. Ето

офрени
сжнгов

человека
пер.

защо, въ бждеще хората трѣбва да научатъ закона, чрѣзъ който да привличатъ повече злато въ състава на любовта си. Какъ може да се изхвърли излишната мѣдъ и желѣзо отъ човѣшкия организъмъ? — Тия елементи трѣбва да се разложатъ по алхимически начинъ и така да се изхвърли излишъка отъ тѣхъ. Това вече е работа на алхимията. Тя се занимава съ прѣвръщане на всички неблагородни елементи въ благородни. Има много благородни елементи, които засега не сж познати на съврѣменната наука. Всички елементи, които сжществуватъ въ природата, сжществуватъ въ извѣстно количество и въ човѣшкия организъмъ, обаче тѣ не сж разпрѣдѣлени навсѣкждѣ въ такова количество, въ какво е нужно, вслѣдствие на това въ организма се ражда една малка дисхармония, или една аномалия. Затова именно алхимията се занимава съ прѣвръщане на низшитѣ елементи въ благородни.

Какви ще бждатъ качества на благороднитѣ елементи, които човѣчеството още не познава? (За да бжде една душа великодушна и щедра, какъвъ елементъ ѝ е необходимъ?) — Калай, като елементъ на Юпитера. Послѣ, нужни ѝ сж злато и платина. Имайте прѣдъ видъ, че всички алхимици подразбиратъ друго нѣщо задъ елементитѣ. Задъ тѣхъ се крие нѣщо друго. Названията мѣдъ, калай, желѣзо сж само за проститѣ хора, а за алхимицитѣ и за посветенитѣ хора въ тия елементи се крие нѣщо особено, което само тѣ разбиратъ. Ако тѣ бѣха изнесли прѣдъ свѣта вси-

чко това, както е въ дѣйствителностъ, биха ги изгорили на кладата.

Ще ви запитамъ: отъ какво произтичатъ честитѣ избухвания въ човѣка? — Вслѣдствие неправилното набиране на енергиитѣ въ организма на човѣка. Запримѣрь, ще забѣлѣжите, че нѣкоя частъ на лицето на човѣка, или носа му се движатъ. Защо? — Това показва, че на тия мѣста има събрана повече енергия, която иска да излѣзе навънъ. Понѣкога тия енергии се натрупватъ въ долната частъ на ухото, въ гънкитѣ на устата, въ скулитѣ на лицето и другадѣ. Въ такива случаи човѣкъ става индиферентенъ, като биволтъ. Той нѣма индеферентността на философа, но става своенравенъ, упоритъ. Това ние наричаме „глупавъ консерватизмъ“. На това се дължи упадъка на атландската раса, когато въ бѣлата раса, обратно, енергията е положителна, влняе за разширение на мисълта.

За да опитате силата на волята си, трѣбва да правите редъ опити. Запримѣрь, опитайте се да заповѣдате на всѣки косъмъ отъ главата си да улегне хубаво и косата ви да стане по-мека, отколкото е била. Ако по този начинъ вие заповѣдате на клѣткитѣ, отдѣто започватъ космитѣ, тѣ ще ви слушатъ. Можете да заповѣдате на тия клѣтки и така, че космитѣ ви да настрѣхнатъ. Това нѣщо можете да го направите лесно. Когато космитѣ щръкватъ, т. е. когато се изправятъ нагорѣ, това показва, че у човѣка има повече електричество. За да прѣмахнете това електри-

срещи
за
мисла
нова

чество, трѣбва често да прѣкарвате ржцѣтъ по главата отгорѣ и да го отправяте чрѣзъ тѣлото си въ земята. По този начинъ именно ще се изразходва тази енергия. Отъ набирането на тази излишна енергия става скжсване или пукане на нѣкои мозъчни нишки. За да се погълне частъ отъ тази енергия, природата ни праща страдания. Понѣкога, за да не се скжса нѣкоя отъ мозъчните нишки, или да не се пукне нѣкой кръвоносенъ сждъ, когаго вървимъ по пжтя невидимиятъ миръ ни създава извѣстни спънки, за да паднемъ на улицата нѣкждѣ, та по този начинъ да излѣзатъ навънъ частъ отъ тия излишни енергии. Прѣди да си падналъ, мислишъ това да кажешъ нѣкому, онова да кажешъ, ядосвашъ се, не си разположенъ, но слѣдъ като паднешъ, ставашъ веселъ, разположенъ и повече не се тревожишъ. Значи, земята е взела всичката излишна енергия отъ тебе и ти дохождашъ въ нормално състояние. Тогава, благодарете на невидимия свѣтъ, който ви помага така, защото иначе ще дойдатъ поголѣми страдания.

Та вие мислите, че между малкитѣ нѣща, които ставатъ въ живота ви, нѣма никаква връзка. Не, всичко е свързано едно съ друго. Въ всичко има смисълъ. Дали вие съзнавате това нѣщо, или не, то е другъ въпросъ, но всѣко нѣщо си има своята причина и послѣдствие. Природата обича реда и порядъка, и ако вие създавате нѣкаква малка дисхармония, тя, за да даде ходъ на нови енергии, ще уравни всички сили у васъ,

които сж причина за тази дисхармония. Ако вие сте уменъ, оставете всичко на нея, тя ще урегулира всичкитѣ ви работи, тя ще урегулира напълно живота ви. Че вие ще пострадате малко, това нищо не значи за нея. Нѣкой пжтъ тя е много нѣжна къмъ васъ, казва ви: „Не бутай този ключъ, защото ще се опаришъ!“ Щомъ ви даде 10 — 15 урока, вие пакъ не я слушате, тогава тя ще ви удари и ще ви разкаже, какви сж послѣдствията отъ вашето непослушание. Тѣзи сжщества, които дѣйствуватъ въ природата, сж умни, но ние като не разбираме езика имъ, почваме да се съмнѣваме въ тѣхъ, и отъ това се раждатъ полудяванията. Всичката опасностъ седи въ непослушанието. Щомъ се съмнѣвашъ въ своя вжтрѣшенъ гласъ, ти се намирашъ между човѣка въ плътъ и своята душа. При тѣзи двѣ противоположни мисли ти ще бждешъ смазанъ. При такива състояния, именно, хората полудяватъ. Имашъ едно вѣрую, усъмнишъ се въ него — полудявашъ; имашъ едно желание, което не можешъ да постигнешъ, усъмнишъ се — полудявашъ. Затова, всѣкога считайте, че желанието ви е постигнато. Изгубите ли паритѣ си, считайте, че желанието ви е постигнато. Това ще даде потикъ на нови идеи у васъ, и вие ще познаете живота въ една нова форма. Всѣкога трѣбва да знаете, че задъ всѣка неприятностъ, или задъ всѣки неуспѣхъ, седи нѣщо по-велико. Имайте само една основна мисълъ въ ума си и всичко ще върви хармонично. Внесете ли, обаче, двѣ противо-

Зорко.

|| п. в.

положни мисли въ ума си, непременно ще се раз-
правяте съ единъ голѣмъ неприятель.

закон Сега разбрахте ли този основенъ законъ?
Вие можете да правите опити и съ едното, и съ
другото. Вие, младитѣ, въ тази си възраст, може
да излѣзете лесно изъ релситѣ на вашия животъ.
Въ това отношение старитѣ сж по-опитни. При-
викнете да считате, че всѣко желание, било въ
положителенъ, било въ отрицателенъ смисълъ, е
реално. Трѣбва да знаете, че невъзможноститѣ
за човѣка, сж възможности за Бога. Това е едно-
то положение. Второто положение е слѣдното:
невъзможноститѣ за Бога, сж възможности за
човѣка. Какъ ще разрѣшите това противорѣчие?
Кое е невъзможното за Бога? (— Грѣхътъ е не-
възможенъ за Бога, а за човѣка е възможенъ).
Кое пъкъ е невъзможното за човѣка? — Човѣкъ
не може да бжде Любовь. (— Да, но човѣкъ мо-
же да прояви Любовьта). — Той проявява Лю-
бовъта, но не е Любовь. Любовьта е атрибутъ само
на Бога. Слѣдователно, всички, които излизатъ
отъ Бога, сж Любовь. Това подразбира, че Богъ,
Който е въ хората, е Любовь. Човѣкътъ е наре-
ченъ същество на мисълта, а не същество на
Любовъта.

Всички тия нѣща прѣдставляватъ гимнастика
за ума. Тѣ сж математически величини, които не
трѣбва да считате за абсолютни; азъ ги нари-
чамъ относителни разсждения на ума. Ако чо-
вѣкъ е невнимателенъ, може да изнесе отъ тѣзи
разсждения отрицателни резултати. Вие казвате:

Всичко е възможно за Бога. Ние сега говоримъ за невъзможното у Бога. Питамъ ви: възможно ли е Богъ да стане човѣкъ? Сега ние настѣпваме въ една областъ на противорѣчията. Какъ се явяватъ запримѣръ, противорѣчията у хората, които дѣлятъ богатството си? — Единъ взима повече, другъ — по-малко. Това е противорѣчие. Какво ни ползуватъ разсжденията, кое е възможно, и кое не е възможно за Бога? Ние се интересуваме отъ това, кое е възможно за насъ, и кое е невъзможно. За насъ хората е възможенъ грѣхътъ, а невъможна Любовта. Но трѣбва да знаете, че да се прояви Божествената Любовь, трѣбва първо да се прояви грѣха. Ето защо, човѣкъ трѣбва да направи възможното, това, което Богъ не може да направи, за да направи Богъ възможното, това, което човѣкъ не може да направи. Значи, за да се прояви Божествената Любовь, човѣкъ трѣбва да направи възможното. А кое е възможното за човѣка? — Грѣхътъ. За да се прояви положителното у Бога, по-напрѣдъ трѣбва да дойде положителното у човѣка. Това сж само разсждения, които могатъ да бждатъ вѣрни, а могатъ да бждатъ и невѣрни. Ние, обаче, не можемъ нито да отричаме, нито да твърдимъ тия нѣща.

Ние виждаме, че Любовта въ живота се ражда при слѣдното положение: когато видимъ едно слабо сщество, сърцето ни се отваря, въ насъ се заражда любовь. Когато се намѣримъ прѣдъ нѣкое силно сщество, ние не можемъ да се смилимъ надъ него, не можемъ да го обичаме.

Обичатъ се само слабитѣ сжщества, защото тѣ не заематъ нито врѣме, нито пространство.

Сега, да оставимъ всички тия философски въпроси настрана. Ще спазвате слѣдното правило: въ мисълта си всички трѣбва да бждете искрени, да пазите извѣстно смирение въ душата си. Мисленето е великъ законъ. Когато рѣшавашъ извѣстна задача, трѣбва да знаешъ, че тя е свързана съ редъ други задачи. Имашъ една точка, трѣбва да знаешъ, че тя е свързана съ редъ други точки, които иматъ отношение една къмъ друга, образуватъ прави линии, плоскости, кубове, тесарактѣ и най-послѣ тѣ влизатъ като проекции и въ самия човѣкъ.

Първото нѣщо: човѣкъ трѣбва да има въ себе си смирение, което ще му даде потикъ да се учи.

Ще направя една малка забѣлѣжка. Тия разсждения, които правимъ сега, нека не ви спъватъ. Не мислете, коя енергия дѣ прѣобладава. Всички вие сте подъ опекуството на невидимия свѣтъ. Тамъ имате наставници, които трѣбва да слушате. Ще се учите отъ тѣхъ и вечерно врѣме ще си давате отчетъ за всичко. Понѣкога вие мислите, че сте независими. Това не е право. Всички сте подъ настойничество. Нѣкой казва: човѣкъ не е ли свободенъ? —Свободата ще дойде слѣдъ врѣме за васъ, а сега сте подъ настойничество. Вашитѣ настойници сж възвишени сжщества, тѣ иматъ доброто желание къмъ васъ, да успѣвате. И ако носите въ себе си великата идея за Бога,

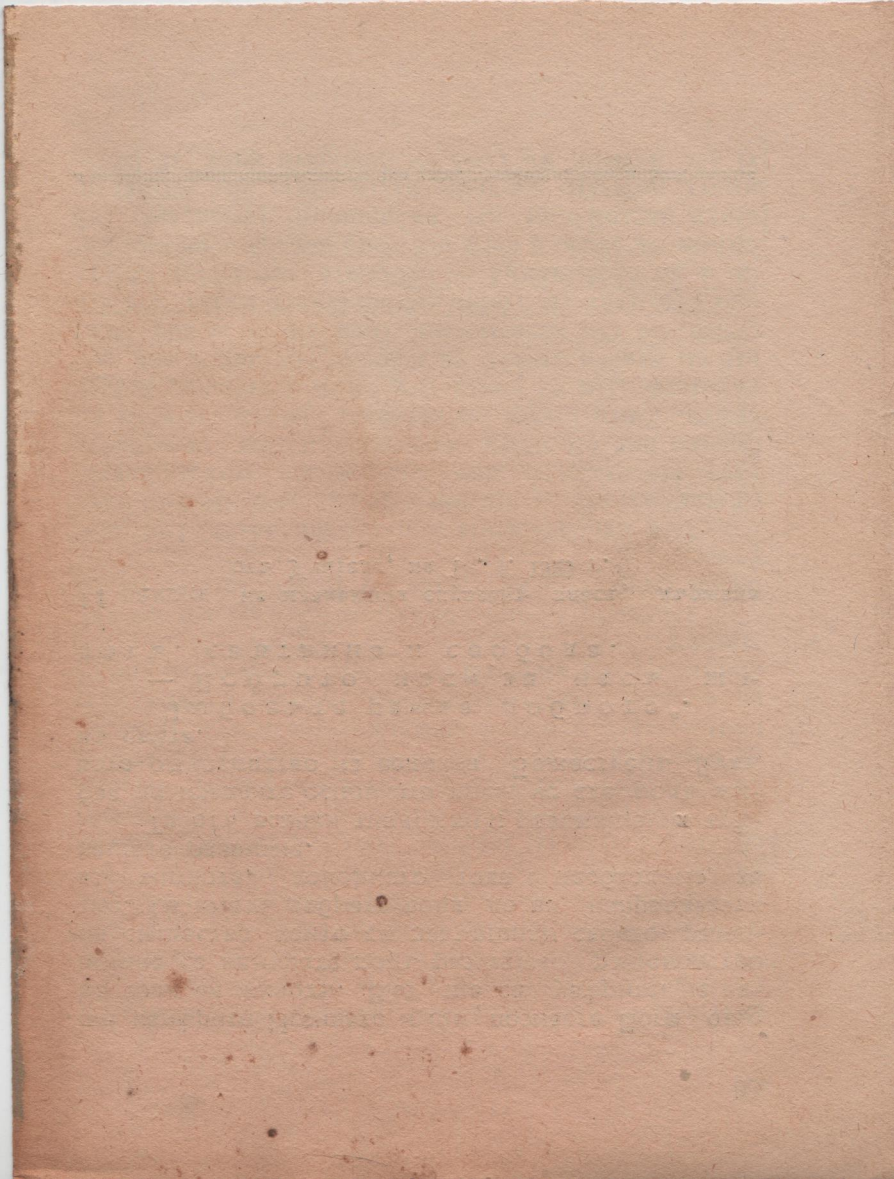
ще намѣрите Истината и ще познаете Бога още въ този си животъ. Вие ще се увѣрите, че наистина се намирате подъ разумното ръководство на същества, които сж завършили своето развитие. Тѣ иматъ добрата воля да ви направляватъ въ живота, доколкото това е необходимо за вашето развитие.

Та отъ всички тия мисли и разсуждения, трѣбва да извадите основната идея, че сте подъ живота ръководство на великия Божественъ Духъ въ свѣта.

„Любовъта ражда доброто“.

— Доброто носи за насъ животъ, свѣтлина и свобода.

14 лекция на младежкия окултенъ класъ, държана отъ Учителя, на 18. I. 1925 г.

ИЗДАНИЯ

НА

„Просвѣтния комитетъ“

ОБОРИЩЕ № 24 — СОФИЯ.

1. I Младежки съборъ	10 лв.
2. III Младежки съборъ	10 лв.
3. IV Младежки съборъ	10 лв.
4. Двѣ свещени положения	25 лв.
(Съборни бесѣди отъ 1925 год.)	
Свещения огънь	25 лв.
(Съборни бесѣди отъ 1926 год.)	
6. Лекции на млад. окул. класъ III година—	
Разумния животъ I лекция	5 лв.
7. Лекции на млад. окул. класъ III година	
I томъ — 1 до 10 лекция	35 лв.
8 Лекции на млад. окул. класъ III година	
II томъ — 11 до 20 лекция	35 лв.
9. Лекция на млад. окул. класъ III година	
III томъ — 21 до 25 лекция	15 лв.
10. Лекции на млад. окул. класъ III година	
IV томъ — 26 до 32 лекция	20 лв.
11. Лекции на млад. окул. класъ IV година	
I томъ 1 до 3 лекция	10 лв.
12. Лекции на млад. окул. класъ IV година	
I томъ 4 до 6 лекция	10 лв.
13. Лекции на млад. окул. класъ IV година	
I томъ 7 до 9 лекция	10 лв.
14. Лекции на млад. окул. класъ IV година	
I томъ 10 11 12 13 и 14 лекция	20 лв.
15 Отличителнитѣ чѣрти на човѣка (Бесѣда отъ 22 III 1927 гд.)	4 лв.
19. Високиятъ идеалъ	4 лв.